NAPON RIJEČI

Školska godina 2015./2016.- dvobroj 44/45

Školski list Elektrotehničke škole, Zagreb

ISSN 1332-7682

NAPON RIJEČI

Školski list

Izdavač: Elektrotehnička škola, Zagreb

Za izdavača: Renato Matejaš, ravnatelj

Školska godina 2015./2016. – dvobroj 44/45

Redakcija lista: Karlo Petravić, Jurica Dugorepec

Zahvale profesorima: Mile Pervan, Zora Pervan, Mirjana Čakara, Ivan Banožić, Mario Božurić, Romana Bogut, Sanja Ajman, Vatroslav Zuppa-Bakša

Mentorica: Marija Škrlec, prof.

1 Sadržaj

2 AKTUALNOSTI 5
2.1 PROJEKT OMEZ 5
3 PUTOPIS 9
3.1 SPRECHEN SIE DEUTSCH? 9
4 STRUČNI POSJET 11
4.1 NUKLEARNA ELEKTRANA KRŠKO 11
5 IZLET 13
5.1 LIKA 13
6 GRAFIT 14
7 DOGAĐANJA 15
7.1 BOŽIĆ SE OSJEĆA SRCEM 15
8 DOGAĐANJA 17
8.1 DANI KRUHA 17
9 DOGAĐANJA 18
9.1 DAN BROJA PI 18
10 AKTUALNOSTI 19
10.1 ALUMNI ELEKTROTEHNIČKE ŠKOLE 19
11 AKTUALNOSTI 21
11.1 POSJET FER-u 21
12 AKTUALNOSTI 22
12.1 POSJET FSB-u 22
13 RADIONICA – DRUGAČIJI PRISTUP NASTAVI 25
13.1 ELEKTROTEHNIKA 25
14 RADIONICA – DRUGAČIJI PRISTUP NASTAVI 27
14.1 SHIP THE CHIP 27
15 SPORT 34
15.1 VESLANJE 34
16 SPORT 36
16.1 STRELIČARSTVO 36
17 SPORT 39
17.1 KOŠARKA 39

18 FILM KAO INSPIRACIJA 43
18.1 ZAGREB FILM FESTIVAL 43
19 FILM KAO INSPIRACIJA 45
19.1 SJEĆANJE NA DJEDA FILMSKOG RADNIKA 45
20 LJUDI KAO INSPIRACIJA 48
20.1 KOME SE DIVIM I ZAŠTO 48
21 LJUDI KAO INSPIRACIJA 49
21.1 MOJI RODITELJI 49
22 POPULARNI LIKOVI KAO INSPIRACIJA 50
22.1 SUPER JUNACI STRIPA 50
23 POPULARNI LIKOVI KAO INSPIRACIJA 51
23.1 SUPER JUNACI STRIPA 51
24 ESEJ 52
24.1 ARHIV I ARHIVISTIKA 52
25 ESEJ 55
25.1 ELEKTRONIKA U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU 55
26 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA 56
26.1 ANTIGONA 56
27 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA 57
27.1 LJUDI NAZBILJ I LJUDI NAHVAO 57
28 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA 58
28.1 HAMLET 58
29 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA 59
29.1 PROSVJETITELJSKE IDEJE DANAS - Ja kao prosvjetitelj u 21. stoljeću 59
30 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA 61
30.1 PROSVJETITELJSKE IDEJE DANAS - Ja kao prosvjetitelj u 21. stoljeću 61
31 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA 62
31.1 KRHOTINE ČASTI 62
32 KAZALIŠTE 63
32.1 SVIJET GLUME 63
33 KAZALIŠTE 67
33.1 UMIŠLJENI BOLESNIK 67

34 SVIJET OKO NAS

35 SVIJET OKO NAS 69
35.1 HRVATSKA MLADEŽ 69
36 SVIJET OKO NAS 70
36.1 LJUDSKI ŽIVOT 70
37 SVIJET U NAMA 71
37.1 ZDRAVLJE 71
38 STIL 72
38.1 ŠEŠIR KAO ODJEVNI PREDMET I MODNI DETALJ 72
39 ZABAVA 75
39.1 KRIŽALJKA RENESANSA 75
40 ZABAVA 76
40.1 KRIŽALJKA RENESANSA 76
41 STRIP 77
42 STRIP 78
43 MOTIVACIJA 79
44 KREATIVNI PROFESORI 80
44.1 JADRANKA DUJMOVIĆ-SOBOTKA 80

2 AKTUALNOSTI

2.1 PROJEKT OMEZ

Obrazovanjem do modernizacije elektrotehničkih zanimanja OMEZ

Cilj OMEZ projekta je povećati znanje i vještine učenika kroz praktični rad u obrtima/tvrtkama u pogledu stručnih znanja, jezičnih, društvenih i osobnih kompetencija; upoznati učenike s propisima i uvjetima rada u Njemačkoj te pokazati učenicima praktične elemente rada u moderniziranim radionicama, te dobiti uvid u glavne elemente rada potrebnih za uspješno obavljanje zanimanja.

Ustanove i tvrtke uključene u OMEZ projekt:Elektrotehnička škola, Zagreb, Vitalis GmbH iz Schkeuditza, Agencija za mobilnost i programe Europske unije, Erasmus+.

Trajanje: 5. ožujka 2016. – 20. ožujka 2016.

U suradnji s tvrtkom Vitalis GmbH iz Njemačke u sklopu projekta OMEZ planiran je boravak učenika i obavljanje stručne prakse u inozemstvu u ukupnom trajanju od 16 dana. Agencija za mobilnost i programe EU u sklopu Erasmus+ programa odobrila je ovaj projekt u ukupnoj vrijednosti od 51.873,00 €.

Od prvog dana stručne prakse učenici su bili podijeljeni u tri grupe i pod vodstvom mentora marljivo su radili.

Stručno usavršavanje – Tehničar za računalstvo

Stručno usavršavanje – Elektrotehničar

Stručno usavršavanje – Tehničar za električne strojeve s primijenjenim računalstvom

Plan puta: Schkeuditz – Leipzig – Berlin – Dresden!

U sklopu projekta OMEZ skupina od 24 učenika koji se obrazuju za zanimanja elektrotehničar, tehničar za računalstvo, tehničar za električne strojeve s primijenjenim računalstvom putuje u Schkeuditz (blizina Leipziga), Njemačka.

Kriteriji za izbor sudionika nisu bili laki! Izabrani su se morali pokazati izvrsnima na raznim područjima. Evo što se vrednovalo (buduće generacije, budite spremni!):
- rezultati i ocjene ostvarene tijekom školovanja
- uzorno vladanje
- preporuke nastavnika
- znanje stranog jezika i sudjelovanje u izvannastavnim aktivnostima
- odnos prema praktičnoj nastavi
- zalaganje na satu
- sadržaj motivacijskog pisma

Večeri se provode u klubu koji se nalazi u sklopu Vitalisa. Tu se okupljaju sudionici mobilnosti iz puno europskih zemalja (grupe iz Irske, Poljske, Rumunjske, Slovenije, Španjolske). Neki će se učenici vratiti doma s novim frizurama koje su im napravile učenice iz Irske.

Izlet u Berlin subota, 12. ožujka 2016. gdje smo posjetili zgradu Njemačkog parlamenta, Mercedesovu galeriju, Berlinska vrata i Tehnički muzej.

Svugdje je lijepo, ali doma je najljepše.

Provedbom ovog projekta mobilnosti Elektrotehnička škola željela je osigurati svojim učenicima stručnu praksu u organizacijama/poduzećima u kojima će im stručnjaci dati uvid u praktične elemente na radnom mjestu. Na taj način učenici mogu usavršiti svoja znanja i steći dodatne vještine te se upoznati s europskim principima rada i organizacijom strukovnog obrazovanja za navedena zanimanja. Projekt doprinosi razvijanju samostalnosti, inovativnosti i odgovornosti u radu, te olakšava osobni razvoj sudionika mobilnosti.

Specifični ciljevi projekta bili su unapređenje vještina i sposobnosti te stjecanje novih znanja učenika Elektrotehničke škole kroz stručno osposobljavanje u Njemačkoj u svrhu bolje zapošljivosti, osobnog razvoja i jačanja samopouzdanja sudionika, olakšavanje prijelaza na tržište rada nakon završetka strukovnog obrazovanja, razvijanje pozitivnog odnosa prema radu i struci, razmjene iskustva te unapređenje znanja njemačkog jezika čime povećavaju svoje mogućnosti pri zapošljavanju.

U cilju što bolje pripreme za ovu mobilnost, za sudionike projekta bila je organizirana je nastava njemačkog jezika u trajanju od 30 sati koju je provodilo Obrtničko učilište.

Sudjelovanjem u ovom projektu učenici su povećali svoja znanja i vještine kroz praktičan rad u obrtima/tvrtkama u pogledu stručnih znanja, jezičnih, društvenih i osobnih kompetencija. Upoznali su propise i uvjete rada u Njemačkoj, dobili uvid u praktične elemente rada u moderniziranim radionicama,te dobili uvid u glavne elemente rada potrebne za uspješno obavljanje zanimanja.

Sudionici su, također, dobili i Europass Mobility dokument koji će moći priložiti uz svoje životopise. U ovom dokumentu zabilježeno je razdoblje provedeno na stručnom usavršavanju i praksi te sadržava detaljan opis znanja, vještina i iskustva stečenih za vrijeme stručne prakse u Njemačkoj. Stečena znanja i vještine biti će im dodana vrijednost, a pomoću dobivenih dokumenata moći će ih i dokazati. Isto tako, ovi dokumenti služe kao potvrda o motiviranosti i želji sudionika za usavršavanjem svojih znanja u struci te osobnim razvojem.

Dokument će biti i poticaj svim drugim učenicima da se natječu u budućim natječajima.

Da se malo vratimo unatrag:

Naša je škola bila domaćin mobilnosti učenika iz Njemačke - Erasmus+. U ponedjeljak, 26.10.2015. su Elektrotehničku školu posjetili učenici iz Nürnberga u pratnji dviju nastavnica. Učenici iz Nürnbega i Elektrotehničke škole su predstavili svoje gradove, obrazovne sustave, tvrtke u sektoru elektrotehnike i računalstva, te surađivali na zajedničkim radionicama.

3 PUTOPIS

3.1 SPRECHEN SIE DEUTSCH?

Piše: Josip Majer, 3. c

Moj put u Njemačku: razlog mog putovanja je stručna praksa u Njemačkoj, u malenome mjestu Schkeuditz koji se nalazi nedaleko od Leipziga.

Putovanje je počelo ispred škole kada smo se ukrcali u autobus i krenuli u 12-satnu vožnju prema Schkeuditzu. Dok smo prolazili kroz Austriju i gledali Alpe razmišljao sam kako ću se snaći u novome svijetu i istovremeno sam bio nervozan i ushićen mojom prvom pustolovinom. Ostatak putovanja prošao je mirno dok smo se vozili uz obrađene ravnice i mala seoska naselja. Prvi dan u Njemačkoj otišli smo u obilazak najbližeg grada koji je glavno trgovačko središte Istočne Njemačke, Leipzig. U grad smo stigli vlakom, koji stiže na vrijeme, prošli smo kroz centar grada koji je bogat poviješću: svaka zgrada i spomenik ima svoju priču. Meni najzanimljiviji dio grada bio je veliki glavni kolodvor s 30 perona, izgledom masivan i simetričan. Na kraju dana posjetili smo Vitalis, mjesto gdje ćemo odrađivati praksu. Vitalis je kompleks zgrada u kojima učenici odrađuju praksu, ali ujedno i spavaju. Najbolji dio u Vitalisu bila je večera. Blagovaonica je velika prostorija popločena pločicama s prekrasnim drvenim stolovima i klavirom na maloj pozornici uz veliki prozor. Tamo bismo svaki dan jeli svinjetinu s drugačijim začinima i umacima, osim petkom kad je bila riba.

Došao je napokon i dan kad počinjemo raditi! Nekolicina nas imala je slobodno prijepodne pa smo otišli do Leipziga u šoping. Obišli smo puno trgovina s raznim stvarima, sve što nekome može trebati. Cijene za neke stvari su više nego u Hrvatskoj, ali neke su jeftinije i za puno stvari ima različitih cijena koje ovise o trgovini. Najveće razočaranje bilo mi je kada sam saznao da se skoro sve trgovine otvaraju tek oko 9 ili 10 sati.

Na radnom mjestu smo svi iz istog područja radili u jednoj sobi koja je bila opremljena s dvadeset računala, nekoliko *routera* i *switcheva*. Zadatci nisu bili teški – štoviše, bili su lagani.

Za večernje opuštanje i druženje izlazili smo u Vitalisov klub koji je bio u istom kompleksu. Klub je mjesto gdje se učenici svih nacionalnosti mogu družiti, plesati, igrati igre i osvježiti se pićem. Najpopularnija igra je biljar, svi su to htjeli igrati! Čak i ja koji ne znam! Na *xbox*-u 360 mogla se igrati FIFA.

Tako su nam prolazili dani i napokon je došao vikend. U subotu smo sjeli na vlak i nakon nekoliko presjedanja stigli smo u Berlin. Lokalni vodič nas je proveo kroz glavni željeznički kolodvor koji je bio cijeli stakleni. U sklopu kolodvora, zapravo ispod kolodvora, nalaze se supermarketi, *fastfood* restorani, i sve što ima u šoping centru kako bi ljudima brže prošlo vrijeme dok čekaju vlak. Berlin je jedan ogroman grad. Na svakom uglu vidi se miješanje stare arhitekture s novom. Posjetili smo sve najvažnije zgrade i institucije. Posebnost grada je da ima tri centra. Sve je odlično povezano autobusima i tramvajima.

Detaljno smo razgledali Mercedesov auto salon. Mogli smo sjesti u aute koji nisu u našem budžetu. Nakon toga Vitalis nas je častio kebabom i zatim smo otišli u Tehnički muzej. U

muzeju je bilo svakakvih tehničkih stvari. Meni najzanimljiviji dio muzeja bio je dio u kojemu su izloženi vlakovi i vagoni.

Sljedeći dan posjetili smo Dresden. Opet nas je na kolodvoru dočekao vodič. Na početku razgledavanja pokazao nam je kako je Dresden izgledao na kraju II. svjetskog rata: bio je opustošen. Danas je sve opet izgrađeno – na jedan originalni način: u stilu renesansnih građevina i kipova. Najimpresivnija je crkva koja je također cijela bila srušena i ponovo izgrađena. Nakon ovih izleta slijedilo je još 5 dana posla i zabave nakon kojih smo imali još jedan dan za šoping. Čekalo nas je 12-satno putovanje kući.

Izdvojio bih još jednu zanimljivost koju smo imali prilike posjetiti. To je BMW-ova tvornica koja proizvodi četiri različita modela auta. Proces izrade je u potpunosti kompatibilan, samo s nekoliko malih izmjena mogu promijeniti modele auta koje proizvode. Najbolji dio tvornice bile su robotske ruke koje sastavljaju šasiju auta. Same si prilagođavaju alat ovisno o modelu auta koji im dolazi na traku.

Svidjela mi se Njemačka. Prelijepa, uređena zemlja gdje je sve što nam treba na dohvat ruke. Da mi se ukaže još koja prilika za ovakvo putovanje išao bih, ali već polako drugi tjedan počela mi je falila kuća i onaj osjećaj da je sve oko tebe poznato!

4 STRUČNI POSJET

4.1 NUKLEARNA ELEKTRANA KRŠKO

Nuklearnu elektranu Krško ponovo smo posjetili u srijedu, 4. studenog 2015. g – 27 odličnih učenika iz nekoliko razreda (3.a, 3.b, 3.g, 4.a, 4.d i 4.f) i dvoje profesora.
Stručno – turističke obilaske NEK-a organizira Tehnički muzej u suradnji s HEP-om, a financira ih sama NE Krško. Gospodin Renato Filipin, dipl. inž. elektrotehnike, dugogodišnji je organizator, vodič, kustos i predavač u Tehničkom muzeju. Termin za posjet rezervira se mjesecima unaprijed, a dva tjedna prije dolaska NEK zahtijeva popis svih gostiju s brojevima O.I.

Pri ulasku u elektranu prolazi se kroz nekoliko kontrola i pretraživanja, zabranjeno je fotografiranje,najmanje desetak puta - ulaz / izlaz u bilo koje područje ili objekt - identificirani smo magnetskim i biometrijskim uređajima. Sigurnosne mjere uvijek nas iznova iznenade! Ljubazni vodiči NEK-a proveli su nas po najvažnijim dijelovima elektrane, razgled je trajao oko 2 sata. Ovaj će posjet biti zapamćen i po prekrasnom sunčanom i toplom vremenu, što nam se dosad uglavnom nije događalo. Učenici su dobili prekrasne pohvale svih organizatora, u svakom pogledu, vrlo smo ponosni na njih!

Nuklearna elektrana Krško elektroenergetski je objekt u zajedničkom vlasništvu Republike Hrvatske i Republike Slovenije (50:50 %). U redovnom je pogonu od 1983. g., a izgrađena je u suradnji s američkom tvrtkom *Westing house Electric Corporation*. Elektrana je priključena na 400 kV mrežu. Generator je snage 696 MW, a spojen je preko dva transformatora na rasklopno postrojenje iz kojeg ”izlaze” 4 dalekovoda400 kV – po 1 prema Mariboru i Ljubljani te 2 prema Zagrebu. NE Krško pokriva prosječno od 15 do 20% hrvatskih potreba za električnom energijom.

U svijetu je u pogonu 440 nuklearnih elektrana, u Francuskoj ih je čak 59.Prema pokazateljima pogonske efikasnosti 2007.g. (Performance Indicator Indeks), NEK je svrstana u gornju četvrtinu najboljih nuklearnih elektrana u svijetu.

5 IZLET

5.1 LIKA

Adrenalinski park Rizvan City pokazao se kao pravi pogodak za aktivan odmor i rekreaciju učenika nekoliko prvih razreda. Evo nekoliko motivirajućih komentara:

Lijepo smo se proveli i to mi je bio najbolji izlet do sada! *Marin Radman, 1. G*

Spuštanje zip line-om ću pamtiti dugo jer je to stvarno adrenalin i nevjerojatno iskustvo. Preporučujem svakome, čak i kada vas je malo strah visine. *Filip Sedlarić, 1. G*

Bojim se visine, ali zip line sa svojih 150 m dužine – sajla po kojoj se spuštate s visine od 10 m brzinom koju vam odredi tjelesna masa – obilježila je trenutak u mom životu od kojeg je strah od visine nestao – sve zbog nevjerojatnog osjećaja slobode. *Marko Jelavić, 1. G*

6 GRAFIT

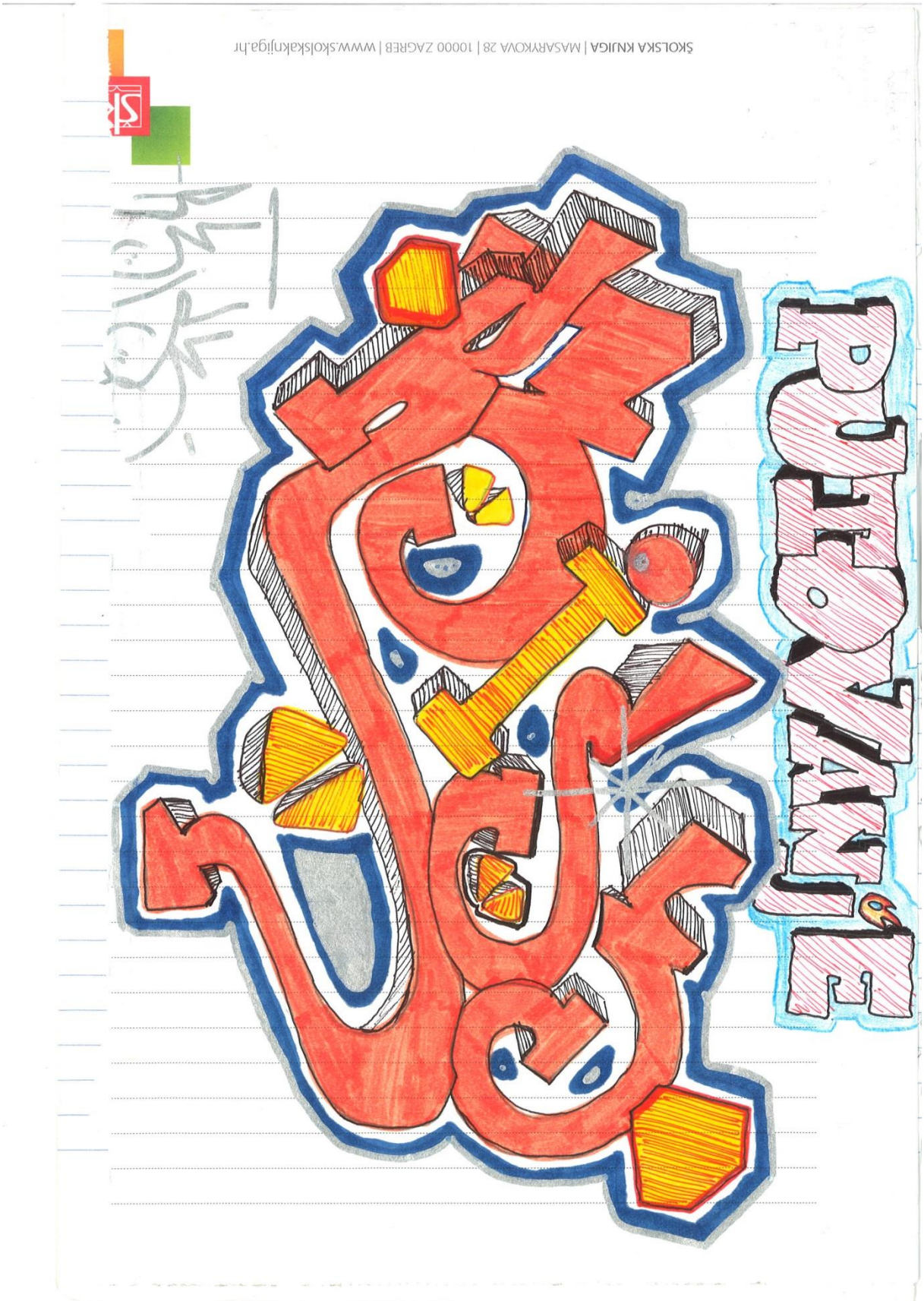
ŠKOLSKA KNJIGA | MASARYKOVA 28 | 10000 ZAGREB | www.skolskaknjiga.hr

7 DOGAĐANJA

7.1 BOŽIĆ SE OSJEĆA SRCEM

Tradicionalna božićna priredba naše škole održana je pod motom „Božić se osjeća srcem“.

U ponedjeljak, 21.12.2015. održana je božićna humanitarna akcija. Središnji događaj večeri bio je koncert u knjižnici u 18:20 sati.
Učenici 1. G razreda pod vodstvom mentorice Marije Škrlec, prof. izveli su kratku predstavu kojom su nas podsjetili na bit Božića. Mladi glumci: Melissa Agović, Jan Filipović, Marko Jelavić, Teo Makaj, Jurica Ivašćanin – oduševili su publiku svojim nastupom!

U predvorju Škole bilo je organizirano mnoštvo aktivnosti - prodaja kolača, blagdanskih rukotvorina učenika, profesora i roditelja, pečenje i prodaja ćevapa, turnir u beli i igranje mrežnih igrica.

Prodavale su se kartice iz božićne akcije Hrvatskoga Caritasa „Za 1000 radosti - Zagrli svijet!"

Prikupili smo 5460 kn koje smo donirali Caritasovoj kući za nezbrinutu djecu i majke s djecom do 3 godine starosti "Kuća ljubavi".

8 DOGAĐANJA

8.1 DANI KRUHA

Dani kruha – dani zahvalnosti za plodove zemlje obilježavaju se svake godine tijekom listopada. Svečanost Dana kruha je u Elektrotehničkoj školi održana 29. listopada u 13,10 sati u prostorima Zavoda za praktičnu nastavu.

Okupilo se mnoštvo učenika, profesora i dragi gost novi župnik župe sv. Leopold Mandić Ljubljanica -Voltino Željko Lovrić.

Učenici i djelatnici škole su se potrudili ukrasiti školske prostore motivima zavičaja, plodovima zemlje,kruha i krušnih proizvoda. Svečanostima Dana kruha, uz molitvu, blagoslov i simbolično blagovanje kruha zahvaljujemo Bogu na svim plodovima, radostima, uspjesima i darovima kojima smo tijekom godine kao narod i kao pojedinci bili podareni.

9 DOGAĐANJA

9.1 DAN BROJA PI

U ponedjeljak, 14. ožujka u hodniku Elektrotehničke škole održana je izložba broja Pi (π). Učenici nekih trećih razreda imali su više od mjesec dana da smisle svoj projekt u obliku grupnog rada i prezentiraju ga kao prezentaciju, plakat, skulpturu, hranu ili jednostavno iznenađenje.

Dogovor je bio da sve radove izložimo u holu škole i otvorimo jednodnevnu izložbu učeničkih radova. Jednoglasno je odlučeno da su svi projekti najbolji i da su svi učenici nagrađeni.

10 AKTUALNOSTI

10.1 ALUMNI ELEKTROTEHNIČKE ŠKOLE

U petak, 8. travnja, održan je susret naših učenika (uglavnom maturanata) s našim bivšim učenicima koji sada uspješno studiraju i/ili već rade. Neki od njih i vode svoje vlastite, vrlo uspješne tvrtke.

Pozivu su se odazvali (abecednim redom): Hrvoje Babić dipl. ing el., Zvonimir Bartovčak (Fakultet prometnih znanosti), Doroteja Bednjanec (PMF fizika), Ante Cigut (TVZ), Robert Koljaja (stručni specijalist inženjer informacijskih tehnologija), Mihael Jeremić (tehničar za računalstvo - programer) , Matija Puškar (magistar inženjer elektrotehnike), Matija Puzjak (FER), Nikola Sedlar (FOI/TVZ), Luka Tišlar (PMF matematika), i Marko Šojat (TVZ). Naši su se gosti na početku ukratko predstavili, a zatim su odgovarali na učenička pitanja. Druženje je bilo vrlo ugodno, korisno i poučno pa je trajalo dulje od predviđena dva školska sata.

Jedva čekamo novo takvo druženje!

Osvrt na njihovo druženje napisao nam je Kristijan Čačković, 4. c.

Piše: Kristijan Čačković 4.c

Dana 8. travnja 2016. godine, u prostorima školske knjižnice Elektrotehničke škole Zagreb, održano je prvo druženje bivših učenika škole sa sadašnjim maturantima. Maturanti su mogli čuti mnoge korisne savjete bivših im kolega, a sada uspješnih studenata ili štoviše uspješnih poslovnih ljudi. Druženju je prisustvovalo dvanaest bivših učenika te pet razreda maturanata.

Sve je počelo pozdravnom riječi ravnatelja Elektrotehničke škole Renata Matejaša. Nakon toga su se bivši učenici predstavili i svako je rekao nekoliko riječi o sebi. Bivši učenici

Elektrotehničke škole sada su uspješni studenti Fakulteta elektrotehnike i računalstva, Fakulteta prometnih znanosti, Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Tehničkog veleučilišta Zagreb i Fakulteta strojarstva i brodogradnje. Oni su vrlo rado podijelili svoja iskustva s mlađim im kolegama te su ih uputili na moguće probleme prilikom upisa, državne mature te studiranja. Atmosfera je bila vrlo vedra i prijateljska. Svatko je podijelio neka svoja privatna iskustva koja će možda pomoći maturantima da nauče na tuđim pogreškama. Najviše savjeta odnosilo se na to da fakultet se u mnogo čemu razlikuje od srednje škole, ali da se uz marljiv rad i ljubav prema svojoj struci može sve riješiti s dobrim štoviše odličnim uspjehom. Maturanti su mogli čuti i mnogo savjeta bivših učenika koji su sada uspješni poslodavci i imaju svoje tvrtke. Glavni savjeti su bili da za vođenje uspješne tvrtke treba jako puno truda i ljubavi prema svojem poslu. Također su napomenuli da ako želite biti uspješni morate učiti i izvan okvira školskog obrazovanje te se morate educirati na razne načine i zanimati se za nešto što volite. Druženje je završilo jednim velikim aplauzom te se je ravnatelj zahvalio bivšim učenicima na odazivu te im zaželio puno sreće u daljnjem obrazovanju i poslu. Ovim putem bih se htio zahvaliti i profesoricama Andreji Bednjanec i Romani Bogut koje su organizirale ovo druženje.

11 AKTUALNOSTI

11.1 POSJET FER-u

U četvrtak, 5. svibnja 2016., dvadeset učenika naše Škole posjetilo je FER. Posjetili smo Zavod za elektroničke sustave i obradbu informacija; Zavod za elektroniku,mikroelektroniku, računalne i inteligentne sustave te FER-ov centar AC ROSS. Naš je domaćin, kao i uvijek, bio prof. dr. sc. Mladen Vučić koji nam je na vrlo zanimljiv način objašnjavao tek djelić onog što se na FER-u razvija. I dok je predstavljao projekte vrlo često je koristio riječi učiti,matematika i algoritmi (zaključak izvucite sami).

Detalje možete vidjeti na: *https://suza.fer.hr/suza?@=2ilu6#news_75193*

Iako nam je sve bilo zanimljivo,posebno zanimljiv bio je obilazak Laboratorija za napredne metode obrade signala u kojem su prof. dr. sc. Damir Seršić i Igor Brkić, mag. ing. prezentirali tri projekta: samobalansirajuću invalidsku stolicu, monocikl te inovativni električni bicikl koji umjesto lanca koristi programsku vezu. Vidjeli smo sva ta tri vozila (u funkciji), ali se nitko nije odvažio isprobati vožnju monociklom.

Dr. sc. Goran Molnar predstavio je suradnju akademske zajednice i hrvatske industrije. Posebno je predstavio suradnju s tvrtkama koje se bave dizajnom i integracijom sustava u području digitalne obrade signala te je predstavio svoj projekt-program koji prepoznaje umor na licu vozača. Za isti je zainteresirana tvrtka Jaguar.

U AC ROSS laboratoriju domaćin nam je bio Igor Cvišić, dipl. ing. Predstavio nam je najnoviju istraživačku opremu iz područja robotike. Vidjeli smo nekoliko letećih robota, zemaljske robote na kotačima, robota hodača te senzore kojima su roboti opremljeni. Bilo nam je zanimljivo saznati ponešto o lokalizaciji i navigaciji različitih tipova robota,algoritmima za planiranje trajektorija, potencijalnim primjenama robota u svakodnevnom životu te o natjecanjima robota.

Na kraju smo posjetili Zavod za elektroniku mikroelektroniku, računalne i inteligentne sustave gdje nas je dočekao izv. prof.dr. sc. Vlado Sruk sa suradnicima. Oni su nas upoznali s istraživanjima iz područja računarstva, a posebno s projektima iz računalne grafike i animacije, 3D modeliranja prostora uporabom Unreal grafičkog pogona i 3D dubinske kamere Kinect.

12 AKTUALNOSTI

12.1 POSJET FSB-u

Posjet FSB-u i Energetskom institutu Hrvoje Požar

Od 09. do 14. svibnja 2016. godine održan je 7. zagrebački energetski tjedan, uz niz različitih seminara, radionica i stručnih skupova. Našoj su školi g. Martin Bušac i g. Marko Plavetić iz Gradskog ureda za energetiku, zaštitu okoliša i održivi razvoj 12. svibnja organizirali posjet danima otvorenih vrata Fakulteta strojarstva i brodogradnje i EIHP-a (Energetskog instituta Hrvoje Požar).

Planirali smo grupu od 15-ak osoba, međutim pojačane obaveze zbog finalizacije nastavne godine spriječile su mnoge zainteresirane učenike te nas je na kraju ipak bilo samo devet. Ljubazni domaćini pripremili su nam zakusku ispred Velike vijećnice FSB-a, a nakon toga u samoj Vijećnici pozdravne su nam riječi uputili profesori dr. sc. Ankica Đukić i dr. sc. Vladimir Soldo. Pogledali smo odličnu prezentaciju o laboratorijima za obnovljive izvore energije (OIE), a potom i obišli laboratorije - sa solarnom dizalicom topline, fotonaponskim i kolektorskim sustavima, malim vjetroelektranama, gorivnim člancima i proizvodnjom vodika, kotlovima na biomasu, s novim ispitnim sustavom geotermalne dizalice topline koja hladi i grije nekoliko učionica Fakulteta.

O brojnim projektima energetske učinkovitosti FSB-a zanimljivo nam je predavanje održala i dr. sc. Tea Žakula, dok imena još nekoliko odličnih asistenata nismo uspjeli zapamtiti.

Sve nas je iznenadilo koliki je razvoj novih tehnologija na FSB-u, a neopisivi i prekrasni entuzijazam profesora i asistenata nas je doslovce - očarao!

Već prilično umorni pješačili smo od FSB-a do Savske ceste 163 gdje je smješten Energetski institut Hrvoje Požar. I tu su nas, uz sokove i prospekte, dočekali strpljivi domaćini. G. Matko Perović ispričao nam je o djelatnostima Instituta kao neprofitne znanstvene ustanove koje se financira iz međunarodnih i domaćih projekata. Institut postoji od 1994. godine, a danas ima 78 zaposlenika (15 doktora znanosti, 7 magistara znanosti, 4 mag. spec., 16 zaposlenika na doktorskom studiju). Područja djelovanja Instituta su:strateško planiranje u energetici, razvoj elektroenergetskog, plinskog, naftnog i toplinskog sustava, tržište, zakonodavni okvir i restrukturiranje energetskog sektora, energetska učinkovitost, obnovljivi izvori energije, zaštita klime i okoliša, energetski pregledi i certifikacija građevina, energetska bilanca i statistika te edukacija i promotivne aktivnosti. Itu je bio kratki obilazak prostorija i laboratorija, a najzanimljivije nam je bilo slušati o projektima vezanim za električne bicikle i električne automobile.

Iznimno smo zahvalni svima koji su nam omogućili uživanje u ovom danu!

13 RADIONICA – DRUGAČIJI PRISTUP NASTAVI

13.1 ELEKTROTEHNIKA

Piše: Jelena Anić, 4. c

Radionica vezana za struku održala se u školskoj knjižnici u trajanju od četiri školska sata.

Profesorica Bogut dala nam je na izbor nekoliko tema i mogućnost da svatko bira koja mu se tema više sviđa, a u grupi nas je bilo po troje ili četvero. Radionica je bila namijenjena tome da se kao razred družimo, malo zabavimo i naravno da nešto naučimo. Radili smo plakat koji smo morali na kraju prezentirati ostatku razreda i profesorici. Puno smo se družili, zabavljali, učili. Tko bi rekao da jedna takva radionica može biti zanimljiva.

Najbolji u grupi je na što uvjerljiviji način to prezentirao kako bismo svi mogli što bolje shvatiti. Uvijek se nađe poneko pitanje zbog znatiželje ili nepoznavanja određene teme. Bilo je maštovitih pitanja i još maštovitijih odgovora.

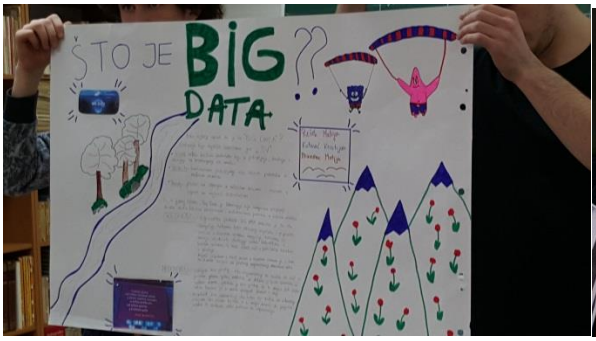

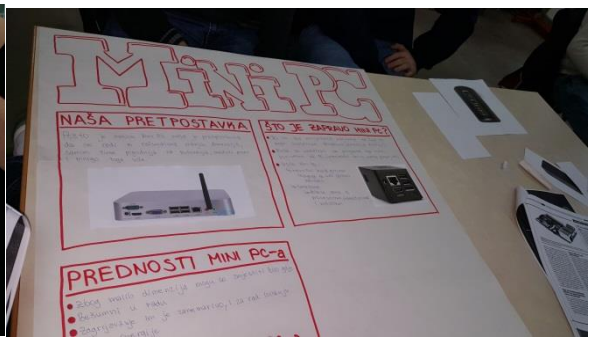

Neke od tema su bile: kineski mobiteli (naravno oni kvalitetni), virtualna memorija i mnoge druge. Naravno, kao pomoć smo imali literaturu i kao najveću pomoć - profesoricu.

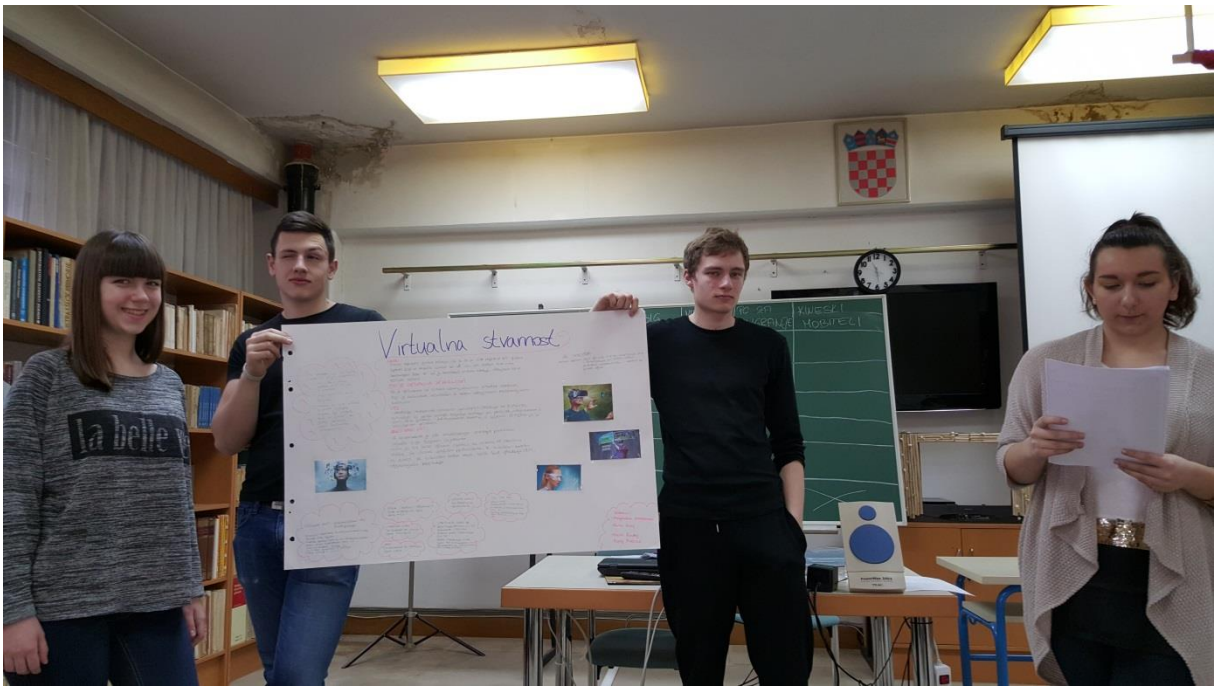

Iako je učenje svima velika „muka“ kroz dobru zabavu i zanimljive ljude sve se uspije.

14 RADIONICA – DRUGAČIJI PRISTUP NASTAVI

14.1 SHIP THE CHIP

Dana 11. veljače 2016. u Elektrotehničkoj školi u 2. E razredu održana je radionica *Ship the chip* u okviru nastavnog predmeta Računalstvo 2. Radionicu je organizirao predmetni nastavnik Vatroslav Zuppa Bakša, mag.ing.el.techn.inf.

Zadatak je bio napraviti što manju i što lakšu kutijicu u koju se može staviti čips tako da pri njegovom transportu ne dođe do oštećenja te da sigurno stigne na odredište (čips se nije smio slomiti). Učenici su bili podijeljeni u 7 tročlanih timova:

1. The Destroyers (Leon Đurak, Andrej Tadić, Luka Jurički)
2. Dinamični duo (Vin Matasović, Dominik Draženović, Mateo Marić)
3. GŠP komerc (Ivan Gajovski, Emil Pešt, Josip Švaco)
4. Transporteri (Stjepan Tičarić, Domagoj Matić, Luka Braim)
5. Pringle lords (Stjepan Batinjan, Toni Vojnić, Leo Perovanović)
6. Nije nam broDo (Ivan Mateo Pigac, Kristijan Hodja, Ivan Kolarić)
7. Big boss (Matej Marinović, Franjo Franceković, MatteoRušnov)

Svaki učenik imao je svoju ulogu: koordinator, programer ili poštar. Učenici su trebali skicirati postupak izrade modela i razviti strategiju tima, kako napraviti što manju i što lakšu kutiju koja će zaštiti čips prilikom transporta.

Za izradu kutijice učenici su dobili: čips koji treba staviti u izrađenu kutijicu, papir na koji se zapisuju rezultati mjerenja, karton, aluminijsku foliju, špagu, vatu, škare, čačkalice, selotejpi ljepljivu traku.

Materijal za izradu kutijice

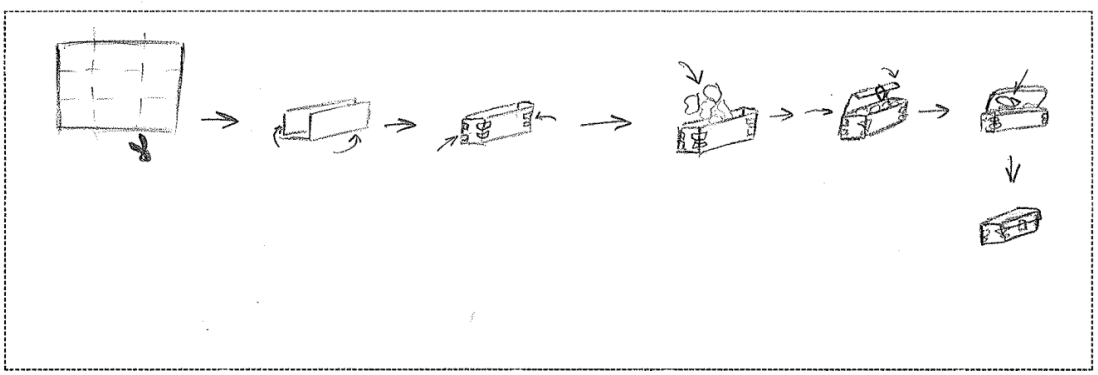

Strategija izrade kutijice

Početak izrade kutijice

Razvoj strategije kako napraviti što bolju kutijicu

Nakon što su izradili kutijice, bilo je potrebno izmjeriti njezine dimenzije (uz pomoć metra) i izračunati volumen (u cm3 na 2 decimale). Nakon toga su vagali kutijice i određivali masu u gramima.

Nakon izrade kutijice upišite tražene podatke:

- masa kutijice: 21 g
- dimenzije kutijice: h = 5,1 cm , d = 8,6 cm , w = 5,2 cm , V = 228,072 cm3
- koje geometrijsko tijelo predstavlja kutijica ? Kvader

Izračunaj volumen kutijice u cm^3. Sve potrebne formule možeš potražiti na internetu.

V = h · d · w

Volumen kutijice: 228,072 cm^3

Primjer kako su učenici računali potrebne dimenzije

Svi potrebni podatci bili su zapisani na kutijicu, a profesor je provjerio jesu li svi podatci dobro zapisani.

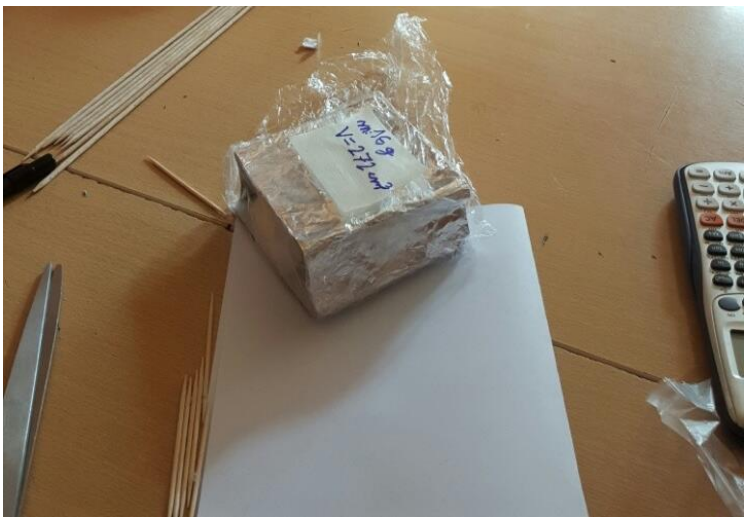

Kutijica spremna za transport

Nakon uspješnog dizajniranja kutijica, kutijice su bile spremne za transport. Poštari su kutijice prenosili po školi, ali su im ponekad kutijice ispadale ili je dolazilo do „slučajnih“ oštećenja.

Poštari spremni za transport

Nakon transporta otvorili smo kutijice i izbrojali na koliko se komada razbio čips.

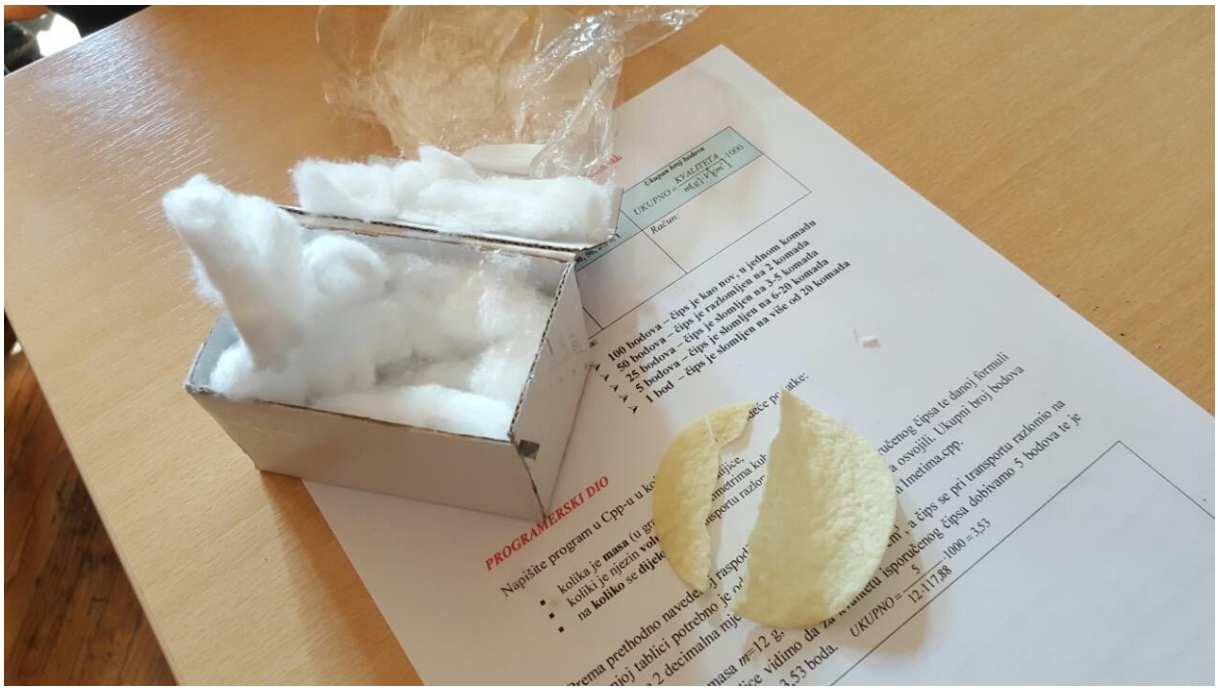

Čips razlomljen na 4 komada

Raspodjela bodova za kvalitetu isporučenog čipsa:

100 bodova – čips je kao nov, u jednom komadu
50 bodova – čips je razlomljen na 2 komada
25 bodova – čips je slomljen na 3 - 5 komada
5 bodova – čips je slomljen na 6 - 20 komada
1 bod – čips je slomljen na više od 20 komada

Koordinatori su popunili navedenu tablicu:

Nakon „*transporta*“ popuni tablicu i provedi traženi račun.

Masa kutijice (g)	**Volumen kutijice (cm^3)**	**Na koliko se dijelova razlomio čips ?**	***KVALITETA* bodovi za kvalitetu isporučenog čipsa 100, 50, 25, 5, 1**	***Ukupan broj bodova*** $UKUPNO = \frac{KVALITETA}{m[g] \cdot V[cm^3]} \cdot 1000$
19	205.02	2	50	*Račun:* 12.835718211

Primjer tablice za proračun

Ukupan broj bodova ovisio je o kvaliteti izrade paketa. Što je paket bio manji i lakši, a čips slomljen u što manje komada dobili bi više bodova. Raspodjelu bodova odredila je formula:

$$UKUPNO = \frac{KVALITETA}{m[g] \cdot V[cm^3]} \cdot 1000$$

Kako smo to sve povezali sa računalstvom?

Programeri su trebali napisati program u C-u u koji je trebalo upisati sljedeće podatke: kolika je masa (u gramima) kutijice, koliki je njezin volumen (u centimetrima kubnim) na koliko se dijelova pri transportu razlomio čips.

Prema prethodno navedenoj raspodjeli bodova za kvalitetu isporučenog čipsa te danoj formuli u gornjoj tablici bilo je potrebno odrediti koliko su kao tim ukupno osvojili bodova te ispisati rezultat na ekranu (koristeći *if-else* naredbu).

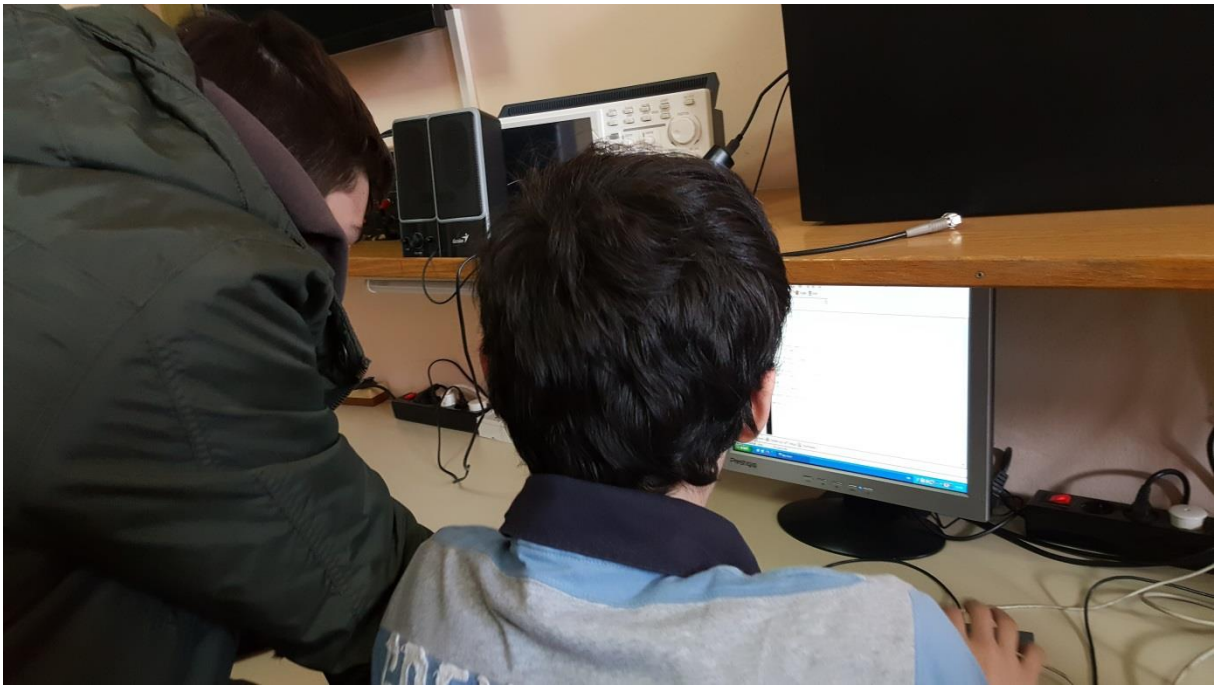

Pisanje programa u C jeziku

Rezultati po timovima

Timovi su osvojili sljedeće bodove:

Mjesto	*Ime tima*	*Broj komada na koje se razlomio čips*	*Volumen kutijice (cm^3)*	*Masa kutijice (g)*	*Ukupan broj bodova*
1	The Destroyers	2	205	19	12.83
2	Transporteri	5	228	21	5.22
3	Dinamični duo	2	506	35	2.82
4	GŠP komerc	15	120	16	2.60
5	Pringle lords	20+	105	12	0.79
6	Big boss	20+	140	17	0.42
7	Nije nam broDo	20+	635	20	0.08

Prvi tim je odnio pobjedu sa uvjerljivih 12.83 bodova. Čips je bio razlomljen na samo 2 komada. Učenici su pokazali svojom kreativnošću da su uspjeli osmisliti kutiju koja osigurava relativno siguran transport.

Cilj ove radionice bio je potaknuti učenike na timski rad, kreativnost, sistematičnost, inženjerski duh, samokritičnost, prihvaćanje neuspjeha, ali sve povezati i s programiranjem (poznavanje C jezika), matematikom (računanje volumena tijela, povezivanje proporcionalnih veličina), fizikom (preračunavanje mjernih jedinica, određivanje mase tijela) te radioničkim vježbama (preciznost izrade zadanog oblika).

Zaključak: Timski projekti su zabavni!

Svakako se veselim ponoviti ovu radionicu i s budućim generacijama.

15 SPORT

15.1 VESLANJE

Piše: Filip Jurina, IV. b

Veslanje sam odabrao iz čiste znatiželje, a i zbog toga što živim na Jarunu i svaki dan sam gledao kako momci veslaju pa sam odlučio i ja probati. Veslanjem se bavim nešto više od 7 godina i treniram 8 puta tjedno.

Veslanje je fizički jako zahtjevan sport zato što uključuje rad cijelog tijela. Također treba biti psihički jak da bi se izdržao taj napor koji zahtijeva veslanje. Nemam neku preveliku motivaciju u radu jednostavno volim veslanje. Od uspjeha bih izdvojio odlazak na Europsko juniorsko prvenstvo u Češkoj, a od medalja bih izdvojio zlatnu medalju s državnog prvenstva. Moj najveći uspjeh u sportu je prvak države!

Organizacija u hrvatskom veslanju nije baš nešto, ali u stranim državama je odlična. Družim se s veslačima iz drugih klubova i volimo si pomagati međusobno. Za natjecanja imamo posebne treninge tjedan ili dva prije kako bih uskladio treninge. U budućnosti bih htio postati prvak države u dvojcu bez kormilara.

Od kad se bavim sportom nisam trebao promijeniti nikakve velike navike. Najteža promjena mi je bila prilagodba života treninzima, ali s vremenom je to postalo lagano. Uglavnom, dan mi se sastoji od treninga i škole osim vikenda kada znam izaći s prijateljima na piće. Slobodnog vremena baš i nemam, ali ako ga i imam idem s prijateljima van ili odmaram. Naravno, stalno se družim s kolegama sportašima. Nemam nekog posebnog uzora u životu, najviše mi pomaže moja posada i trener, a najveću podršku imam od obitelji.

Životni moto mi je nikad ne odustaj!

Ostat će mi lijepa sjećanja na moju školu, profesore te se nadam da ću ostati u kontaktu s nekim prijateljima iz razreda. Moja poruka za učenike naše škole je da nikad ne odustaju koliko god im bilo teško te da slijede svoj san. Uz puno rada i volje sve je moguće.

16 SPORT

16.1 STRELIČARSTVO

Piše: Nino Potrkač, , IV. b

Streličarstvo sam slučajno odabrao, moj otac je išao na službeni put te su na tom putu stali kod Siska, dali im da probaju pucati s lukom i strijelom, a njemu je to išlo jako dobro. Bio je pozvan jedan dan u Sisak na trening da proba pucati s drugim lukovima. On je poveo i mene i sestre na taj trening i nama se to svidjelo. Streličarstvom se bavim od svoje 12. godine tako da je to već 7 godina. Prije srednje škole trenirao sam i do 3 ili 4 puta tjedno, prije velikih turnira i do 5 puta tjedno, ali sada kada sam krenuo u srednju školu treniram rjeđe, sad treniram možda jednom tjedno, nekad i do 2 tjedna ne treniram pa moram u stanu vježbati, ili kada dođem doma u Glinu. Ovaj sport zna biti dosta zahtjevan, i fizički i psihički, na primjer, kada si na državnom natjecanju i pucaš za medalju i gledaš neprijatelja licem u lice, i on pogodi sami centar i onda znaš da moraš puknuti isto kao on da imaš šanse osvojiti medalju, ili kada se puca u šumi na turniru ili takozvanom Field natjecanju gdje po 2 ili 3 sata hodaš po šumi i procjenjuješ na kojoj je udaljenosti meta na koju gađaš – to zna iscrpiti i fizički i psihički. Najviše me motivira moje iskustvo s Europskog prvenstva 2012. godine, gdje sam se zabavio i bilo mi je jedno nezaboravno iskustvo. Upoznao sam mnoge ljude iz drugih zemalja i htio bih ponovo sudjelovati na nekom takvom natjecanju.

Izdvojio bih ispucanu normu za kategorizaciju kao najveći uspjeh, poslije toga bih izdvojio ispucanu normu i sudjelovanje na Europskom prvenstvu 2012. godine te nekoliko zlatnih medalja s državnih prvenstava.

Sudjelovanje na određenim natjecanjima mi puno znači, kao na primjer na državnom prvenstvu, srednjeeuropskom prvenstvu ili europskom prvenstvu. Organizacija na takvim natjecanjima je vrhunska i uvijek se rado srećem sa svojim prijateljima iz drugih zemalja, i s trenerom koji je iz Slovenije.

Za natjecanja se pripremam treningom - sam dan prije natjecanja ne trenira se puno, samo dođemo na trening te provjerimo ispravnost opreme.

Htio bih osvojiti barem jedno europsko prvenstvo, ali na žalost nemam baš toliko vremena za treninge od škole, no veliki uspjeh bi mi bilo samo ponovo sudjelovanje na tako nekom velikom natjecanju.

Nisam trebao promijeniti nikakve navike kako bih uskladio svakodnevicu i trening. Ja iskreno ne pazim na prehranu i obožavam brzu hranu. Moj sportski dan počinje tako da se ujutro probudim, nešto pojedem i odem na trening, treniram nekoliko sati i vratim se doma, ponekad znamo otići i do drugih klubova na trening, ili odem 2 tjedna u Sloveniju preko ljeta kod svog trenera u kamp gdje znamo trenirati i po 5 ili 6 sati dnevno. No, uobičajeni radni dan je takav da se probudim, odem u školu, vratim se u stan, pojedem nešto i nazovem svoje prijatelje iz Gline te skupa igramo igrice i pričamo ostatak dana.

Slobodno vrijeme u Zagrebu provodim najčešće za laptopom, kada dođem u Glinu onda se nađem s najboljom prijateljicom, pogledamo neki film ili odemo na kavu, ili se nađem sa starim prijateljima iz osnovne škole pa odemo na biljar. No, ljeti je drugačije, tada sam najčešće u svom selu u Moslavini, u Gornjoj Jelenskoj, gdje je moje društvo i gdje smo svi svaki dan skupa, igramo nogomet, družimo se, odemo kod jednog od njih u staru kuću kad padne noć i družimo se do 4 ili 5 sati ujutro.

Moja cura također trenira streličarstvo tako da se dosta često družim s ostalim sportašima. Njezin otac također trenira i jedan je od najboljih u Hrvatskoj! U Glini imam prijatelje koji također treniraju pa se i s njima družim. Uzor mi je Brady Ellison, Amerikanac koji je na vrhu u ovom sportu u luku kojeg ja pucam. Imao sam priliku upoznati ga uživo, kada je bilo Svjetsko prvenstvo u Fieldu u Zagrebu. Upoznao sam i cijelu američku reprezentaciju te sam proveo nekoliko dana s njima i zabavili smo se. U svemu me najviše podržavaju moji roditelji, moj otac je višestruki rekorder u ovom sportu u svojoj konkurenciji tako da on zna što meni treba. Za mene osobno bavljenje sportom je način života, i to je nešto što ja volim.

Moj moto je da će na kraju uvijek biti dobro, a ako nije dobro, onda nije kraj!

Uvijek ću imati lijepa sjećanja na ovu školu, ja imam jako dobro sjećanje, tako da se sjećam i svog prvog dana škole, pa čak i upisa u ovu školu, sjećam se i koja je pjesma svirala na radiju kada sam prvi puta došao u školu, i koji su mi profesori bili na upisu, jedan od njih bio je profesor Osrečki - sjećam se da je profesor Osrečki išao sa mnom do auta da mu pokažem svoj luk s kojim pucam! Imam jako lijepih iskustva iz ove škole, a ima i loših naravno, a društvo je vrhunsko i uvijek ću se rado sjećati svih lijepih uspomena na ovu školu.

Za sve one koji se bave sportom, ako vole taj sport neka nikada ne odustaju, a oni koji žele uspjeti u nečemu, ako to stvarno žele, onda neka nikada ne odustaju, koliko god to bilo teško!

17 SPORT

17.1 KOŠARKA

Piše: Matej Gašpert, 4.d

Bavim se košarkom već skoro 12 godina. Razlog je jednostavan. Bio sam već sa 7 godina viši od vršnjaka u prosjeku 20 cm, jedan košarkaški klub je imao treninge u mojoj školi i roditelji su pomislili da bi bilo idealno. Tad nisam imao neku veliku ljubav ili želju za njim, samo mi je bilo zabavno.

U prosjeku su mi treninzi 9 puta tjedno i 1 utakmica vikendom. Naravno to varira do 6 treninga i čak 3 utakmice tjedno.

Treninzi i utakmice su vrlo zahtjevne, pogotovo u Cedeviti, gdje imamo kao klub i kao igrači pojedinačno, neke statuse i očekivanja za ispuniti. Ali psihički je još teže izdržati, ne mogu ni izbrojiti koliko puta mi je došlo da odustanem od košarke. Jako je velik pritisak i stres kod igrača i ne uspiju svi to izdržati.

Najviše me motiviraju uspjesi koje smatram da mogu ostvariti. Neopisiv je osjećaj pobjeđivanja, osvajanja raznih natjecanja i prvenstava. Jednostavno kad jednom to okusite, želite uvijek imati taj osjećaj.

Imam nekoliko uspjeha koje bih izdvojio. Prvi pehar koji sam osvojio bio je 2008. na turniru u Rijeci za najboljeg strijelca turnira. Jedna od dragih uspomena je svakako i prva pojava u novinama, "Novi list" je izdao članak o utakmici protiv jednog od lokalnih riječkih klubova, na kojoj sam zabio 54 poena, ujedno moj osobni vrhunac. A otkad sam u Cedeviti bilo je raznih medalja, od 1. do 3. mjesta u Hrvatskoj, u raznim kategorijama.

Do sada svojim najvećim uspjehom smatram osvajanje juniorskog prvenstva Hrvatske 2014. godine.

Volim sudjelovati u svim natjecanjima, ona su za mene način dokazivanja u sportu i ostvarivanja nekog statusa kao igrača. Ujedno su i dobar način učenja i odrastanja. Ne mogu se sva natjecanja osvojiti, a od poraza se uči.

Na većini natjecanja sam ugodno iznenađen organizacijom i brigom koju vode oko nas. Najviše mi se svidjelo koliko sport zbližava ljude, sportaši su međusobno uvijek prijateljski raspoloženi i mnoga prijateljstva se steknu baš na natjecanjima.

Redoviti i intenzivni treninzi su najbolja priprema za natjecanja. Ali rado se na dan utakmice potaknem i glazbom, za koju smatram da je odlična za dizanje raspoloženja i motivacije.

Postoji, naravno, moj san kao i san svakog sportaša je sudjelovati na olimpijskom prvenstvu i osvojiti medalju.

Promjene u navikama i ponašanju su neizbježne. Promjena prehrane, drugačije organiziranje slobodnog vremena, usklađivanje sa školom, sve je to neizbježno. Najteže od svega je često odbijanje poziva u izlaske s društvom jer je navečer trening ili jer dan poslije imam utakmicu i slično. Nije lako, ali mislim da s dobrom organizacijom se sve stigne, i evo meni ne nedostaje ni izlazaka ni društva.

Prehrana je najvažnija. Mora biti vrlo raznovrsna kako bismo unijeli sve potrebno za naš razvitak, naravno, ali vjerojatno najvažniji dio su proteini. Njih je najteže za kontrolirati. Ja, sa svojih 104 kg, moram unositi oko 160-180 g proteina dnevno, a jedno jaje ih ima 6. Ne možete zamisliti koliko često i koliko puno moram jesti. Otprilike 6 ili 7 proteinski obogaćenih obroka dnevno, što nije lako. Brzu hranu naravno obožavam, ali za nju nema mjesta. Eventualno 1-2 puta mjesečno.

Radni dani mi ovise o smjeni u školi. Ako sam ujutro u školi imam trening popodne i trening navečer. Ako sam popodne u školi imam ujutro trening i još jedan navečer. Nepotrebno je reći da nemam slobodnog vremena preko tjedna, a doma budem u prosjeku sat i pol.

U slobodnom vremenu ili odmaram ili jedem. Radnim danima ni ne stignem ništa drugo. Vikendom doduše imam više slobodnog vremena i volim izaći van s društvom na piće ili u kino, s curom kad ju imam i slično. Osim sporta i škole nemam baš nekih zanimacija, ali drage su mi kompjuterske igrice. Da ne treniram vjerojatno bih dane provodio igrajući igrice, recimo da bih bio "gejmer", no za takve stvari nemam vremena, jer se vikendom treba i učiti i pisati zadaće koje preko tjedna ne stignem.

Zapravo se većinom družim samo s ostalim sportašima, s kojima treniram, zato jer imamo slične obaveze i ujedno slično slobodno vrijeme. S ostalima je dosta teško uskladiti vrijeme za izlaske.

U životu se ugledam na ljude koji su vrlo uspješni, u smislu da imaju završen neki fakultet i slično, uz konstantne treninge i natjecanja u sportu. Jedan od primjera je Tim Duncan, koji iako je mogao s 18 godina u NBA ligu, odlučio je završiti *college* prije profesionalne košarke.

Osim, naravno, majke i pokojnog oca, koji su me od 7. godine svaki dan vozili na treninge i trudili se omogućiti mi sve potrebno za treninge, izdvojio bih trenere kao najveću podršku. Mislim da je najveća podrška koju igrač može imati kvalitetan trener koji zna trenirati ljude i karakterno, a ne samo taktički. Vrlo sam zahvalan na treneru kojeg sad imam i koje sam imao do sad. Jer, ako sam doma 2 sata dnevno, a na treningu 5 sati, mislim da se više ne stječe odgoj kod kuće.

Meni osobno to je način života. Kroz sport sam odrastao, naučio i iskusio stvari i dijelove života koje inače ne bih imao priliku. Mislim da sport puno utječe na čovjeka i vidim veliku razliku između sportaša i onih koji se ne bave sportom, i u ponašanju i u obavljanju obaveza.

Neostvarenih snova naravno imam, kao i svaki 18-godišnjak. Tek sam krenuo u život i moji snovi tek sada dolaze na red da se mogli ostvare. Najveća želja mi je izgraditi košarkašku karijeru, u Europi ili Americi, po kojoj će me ljudi pamtiti i kojom ću ostaviti dojam na neki klub, neku ligu, državu.

Kao moto bih citirao W. Churchilla: “If you're going through hell, keep going.”. Do sad sam naučio da se sve loše i dobre stvari i događaji u životu izjednačavaju, i da koliko god da je nekom teško da se treba nastaviti boriti jer koliko god je tom nekom loše sada, toliko će mu biti dobro kasnije u životu. Ali nažalost i obrnuto. Kad bih nabrojao sve što se meni događalo, dobro i loše, popisi bi bili otprilike jednaki.

U ovoj sam školi proveo najljepše godine svog života ad i tu će mi ostati najllјepše uspomene. Izvan škole se nisam puno družio s kolegama, ali dok smo u školi nam je uvijek zabavno. Zahvalan sam i na profesorima koji su uvijek imali razumijevanja za moje izostanke zbog sporta i koji su mi izlazili u susret kad god mi je bilo potrebno.

Ostalim učenicima koji teže ka uspjehu u životu rekao bih da budu uporni. Uzalud im sve znanje i talent ako nemaju upornost i ako nisu spremni na odricanja. I da ne odustaju, jer je danas sve moguće ako se uloži dovoljna truda. Ako netko nešto dovoljno želi, to će mu se i ostvariti.

18 FILM KAO INSPIRACIJA

18.1 ZAGREB FILM FESTIVAL

Zagreb Film Festival pozvao je srednjoškolce da sudjeluju u peteročlanom žiriju programa PLUS namijenjenog srednjoškolcima. Program PLUS namijenjen mladoj publici ove godine održava se po drugi put na Zagreb Film Festivalu. No, ove godine program PLUS dobiva natjecateljski karakter, a o najboljem filmu u programu odlučit će mladi žiri sastavljen od pet učenika/ica srednjih škola. Filmovi programa PLUS bit će prikazivani od ponedjeljka do petka u 15:30 sati, za vrijeme trajanja festivala u kinu Tuškanac. Članovi/ice žirija pogledat će svih pet filmova te će u petak poslije zadnje projekcije odlučiti o filmu pobjedniku koji osvaja nagradu u iznosu od 500 EUR.

Nino Potrkač, IV. b, svojim je filmskim kritikama osvojio je mjesto kao član žirija srednjoškolaca, a filmove koje je pogledao u sklopu festivala, preporučuje i nama.

Piše: Nino Potrkač, , IV. b

PRINC

Film Princ je jedan drugačiji film, ovaj film smo izabrali kao pobjednika festivala. Radnja se odvija u maloj amsterdamskoj četvrti gdje se 4 prijatelja druže na igralištu i jedu koštice, ne znam zašto su te koštice toliko važne, ali pojavljuju se u svakom kadru. Glavni glumac pokušava postati neka velika faca u toj četvrti u kojoj žive. Nakon što se „upucavao curi" kvartovskog nasilnika, ona ga cinka te ga on i njegovi prijatelji pretuku. Poslije toga je otišao do jednog gangstera koji mu je pomogao da se osveti. No najrealističniji dio dolazi sada, kada su došli do tih nasilnika i kada je glavni lik uperio pištolj u njih – predomislio se, upucao je gangstera, on je pobjegao, a nasilnike je pustio. Ono što se poslije dogodilo je to da je on dobio curu kojoj se upucavao premda nikad nismo vidjeli kako je ona prekinula sa svojim dečkom. Gangstera nije ubio, mislim upucati glavnog gangstera i ne ubiti ga - bolje da se sakrije negdje i nada se da ga neće naći, no on je došao do glavnog lika u autu, stao kraj njega na 10 sekundi i samo otišao. To je bio kraj filma.

SAKRIVENI

Ovaj film smo proglasili najgorim filmom na festivalu. Radi se o tome kako je jedan izbjeglica iz Iraka došao živjeti u Nizozemsku, on živi u domu, te kada dolazi u školu ljudi ga ne prihvaćaju, osim jednog dječaka koji se zaljubio u njega. No ovaj film je stvarno zbunjujući jer je retrospekcija nelogična, samo se odjednom vratimo u prošlost, a to ne primijetiš – jasno je da si gledao prošlost tek kada dođe do onog trenutka kada se dogodila retrospekcija.

SUPERNOVA

U ovom filmu se sve događa sporo, vrijeme dosta sporo prolazi, govori se o tome kako glavna glumica pronalazi svoju seksualnost, i to na vrlo čudne načina. Rečeno nam je da se radnja odvija usred ničega, ali ona je i dalje pronašla jednu djevojku. Nakon nekog vremena se u njihovu kuću zabio jedan Bosanac. Nakon što je on došao u kuću, sve se promijenilo. Kada su njezini mama i tata otišli u grad, ona je odmah iskoristila priliku i bacila se njemu u naručje. Roditelji su saznali što se dogodili te su tog Bosanca potjerali iz njihove kuće.

NOVI KLINAC

Ovo je francuska komedija koja mi se jako svidjela. No radnja je već poznata: došao je novi klinac u novu školu, sprijateljio se s luzerima i htio je postati popularan. Film me jako nasmijao i uživao samo gledajući ga. Kako se sprijateljio s tim luzerima, oni rade svakakve gluposti. A na kraju filma on nije postao popularan, nego je otišao sa svojim prijateljima.

SVE O JEDNOJ CURI

Ovo je njemački film koji mi se također svidio. Radi se o jednoj curi koja nije sretna sa svojim životom i pokušava učiniti samoubojstvo kako bi si skratila muke. Nakon neuspjelog pokušaja samoubojstva majka ju šalje psihijatru. Tamo je srela jednog dečka iz škole kojeg baš i ne voli. S vremenom se on pokazao kao jako drag dečko te su se zaljubili, on je bio školski štreber, zato joj se u početku nije svidio, ali on je uvijek bio uz nju, pogotovo kada joj je baka umrla. Na kraju filma ona je bila sretna.

19 FILM KAO INSPIRACIJA

19.1 SJEĆANJE NA DJEDA FILMSKOG RADNIKA

Piše: Magdalena Bednjanec, 4. c

Sjećanje na djeda filmskog radnika: Ljubomir Desantić (1926. - 2005.)

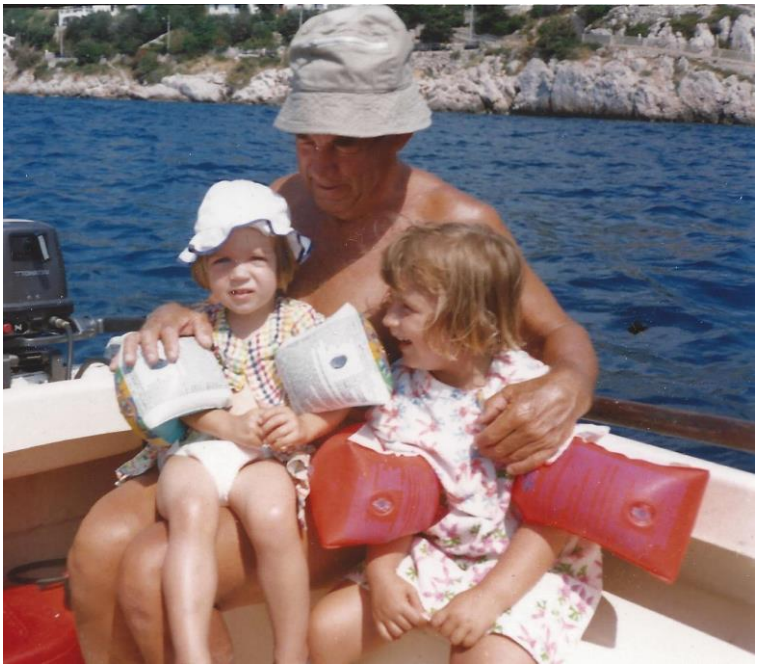

Sa svojim djedom imala sam priliku družiti se samo prvih sedam godina svog života. Još mi uvijek jako nedostaje, a njegove mudre riječi i savjeti još uvijek me prate kroz život. Pamtim njegov entuzijazam, vedru narav, brižnost i strpljivost. Uvijek je bio dobre volje, a vrijeme je osim s nama unukama najradije provodio uređujući cvjetnjak ili baveći se ribolovom. U obitelji kažu da sam naslijedila njegovu snalažljivost u društvu, komunikativnost i dar da u različitim složenim prilikama rijetko ostanem bez riječi, i na to sam zaista ponosna.

Imao je lijepo i kreativno zanimanje. Premda je u mladosti diplomirao na Šumarskom fakultetu, cijeli je život radio na filmu, najprije kao stručni suradnik, pa kao organizator snimanja i direktor filma, a kasnije kao scenarist i redatelj. Prvi film u kojem je radio na organizaciji snimanja bio je Carevo novo ruho šezdesetih godina prošlog stoljeća. Takav način života donio mu je brojna poznanstva sa zanimljivim ljudima iz različitih dijelova društva, brojne suradnje s poznatim glumcima i umjetnicima iz različitih područja, no uvijek je prije svega ostao obiteljski čovjek. Sva ta komunikacija sa svijetom filma njegovoj obitelji donijela je mnogo zanimljivih susreta, poznanstava, događaja i priča.

Najviše je surađivao s filmskim kućama Zagreb film i Filmoteka 16. Sudjelovao je u izradi brojnih nastavnih filmova koji su služili poučavanju prirode i društva, biologije i tehničkog odgoja. Uvijek bih se razveselila kad bih na špici filma kojeg smo gledali za vrijeme nastave u osnovnoj školi vidjela njegovo ime.

Surađivao je s brojnim režiserima dokumentarnog i kratkog igranog filma, (Dušan Vukotić, Bogdan Žižić, Rudolf Sremac, Marijan Hodak, Miroslav Mikuljan, Mate Relja, Petar Krelja, Branko Marjanović i dr.) sudjelujući u njihovim projektima kao direktor filma, a ponekad izražavajući svoju kreativnost i kao scenarist (Otok, čovjek, krš 1982., U podne 1987, Izazov 1990, i dr.).

Kao scenarist i režiser autor je šest filmova:

ČETIRI RATNA DRUGA, 1978, scenarij i režija
ZOV ZLATNIH RIJEKA, 1982, scenarij i režija
DOBRA KOB!, 1984, scenarij i režija
U CVITU MLADOSTI, 1986, scenarij i režija
AKVA KULTURA JADRANSKOG MORA, 1990, režija
S O S, 1991,scenarij i režija

Za svoj rad imao je sreću dva puta biti nagrađen. Za film Dobra kob dobio je 1985. godine na festivalu De cine de Huesca u Španjolskoj nagradu Srebrni plesač. No, posebno je bio ponosan na prvu Hrvatsku zlatnu uljanicu u kategoriji kratkog filma koju je dobio 1992. godine za ostvarenje filma SOS. U oba je filma promicao ekološku svijest sučeljavajući svijet interesa s težnjom za očuvanjem prirode. SOS je bio njegov posljednji autorski film prije mirovine.

Na djeda pomislim uvijek s osmijehom na licu. Sigurna sam da je proveo sretan i ispunjen profesionalni život, radio ono što zna i voli, a uz to je još uvijek stigao biti dobar suprug i otac, a sestri i meni najbolji djed.

20 LJUDI KAO INSPIRACIJA

20.1 KOME SE DIVIM I ZAŠTO

Piše: Monika Horvat, I. e

Mnogi bi rekli da se dive nekom članu svoje obitelji (najčešće da ih ta osoba više voli) ili nekoj poznatoj osobi.

Ali ja se divim svakoj osobi koja digne svaki put kada padne. Osobi koju život nije mazio i pazio, osobi koja se sama izborila za sve ovo što ima. Te osobe su moji uzori i moji idoli. Danas je nažalost sve više i više ljudi koji se moraju boriti sami za sebe bez tuđe pomoći jer su drugačiji (sami protiv svijeta). Često takvi ljudi izgube osobe do kojih im je najviše stalo (ne namjerno) jer jednostavno nisu shvaćeni i prihvaćeni. Svaki put kad ih život ošamari oni ponosno ustaju i drže glavu visoko gore u inat onima koji su ih sve vrijeme sputavali. U inat onima koji su im rekli da ništa ne mogu, u inat svima koji nisu vjerovali u njih, koji nisu vjerovali da stvarno mogu promijeniti svijet. Ljudi koji nisu odustali, koji su se oglušili na sve negativne komentare, njih je malo ali ih ima i njima se divim. Jer mislim da su to stvarno zaslužili. Ne znam od kuda su crpili snagu da budu to što jesu, a ne ono što bi „trebali“ biti. Na tome im svaka čast. Svaka im čast na tome što nisu odustali i što su sada ljudima poput mene nada. Svjetlo na kraju tunela. Nadam se da će takvih ljudi biti još više, još više ljudi koji neće odustati, koji će se boriti do kraja dok ne dosegnu svoj cilj. Ljudi koji će promijeniti svijet i povijest, koji će biti nada novim generacijama i „klincima“ poput mene.

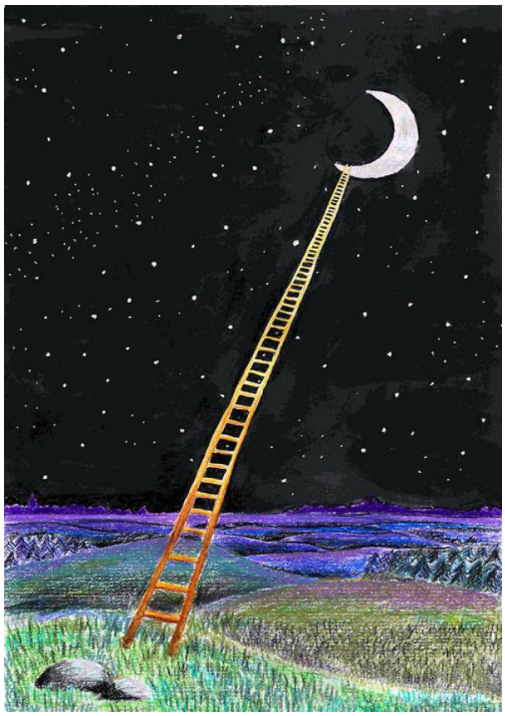

Hvala svima koji nisu odustali.

21 LJUDI KAO INSPIRACIJA

21.1 MOJI RODITELJI

Piše: Ivan Ćorić 1.B

Došao sam u Zagreb i upisao se u elektrotehničku školu, po vlastitom izboru. Roditelji nisu bili oduševljeni tom idejom, ali rekao sam da ću uspješno završiti svoje školovanje. Rekli su ako budem loš u školi vraćam se kući i tamo nastavljam školovanje. Roditelji su jako ponosni na mene, posebno kad čuju da imam dobre ocjene i da je sve u redu u školi. Trudim se da nemam problema s učenjem i školom, zato su jako sretni. Svi mi koji smo odabrali svoje škole trebali bismo ih završiti, jer svi mi to možemo. Da bismo ostvarili svoj cilj potrebno je puno volje i nade. Većina mladih, u današnje vrijeme, počinje pušiti i piti alkohol. Zbog toga učenici puno manje brinu o školi. Neki, nažalost, misle na cigarete i alkohol. Dosta mladih ne prođe razred upravo zbog toga. Ima i onih koji ne prisegnu tim ovisnostima, to se vidi po ocjenama. Većina tih učenika prođe s vrlo dobrim i odličnim uspjehom. Upišu se na fakultet i poslije budu jako uspješni poslovni ljudi. Nastojat ću uspješno završiti srednju školu i upisati se na fakultet. Prvi razred ću završiti s vrlo dobrim ili možda čak s odličnim uspjehom.

Sretan sam što ću ovako završiti školsku godinu i što će moji roditelji biti sretni!

22 POPULARNI LIKOVI KAO INSPIRACIJA

22.1 SUPER JUNACI STRIPA

Piše: Filip Sedlarić, I. g

„I ove noći bez tebe neću moći“ovim stihom sam izrekao svoju veliku ljubav prema svojemu super junaku Batmanu. Njegove avanture su me već kao maloga oduševile i od tada ga gledam. Batman je super junak koji se bori između dobra i zla. Njegove ljudske osobine su dobrota i ljubav prema ljudima. On nema nikakve moći samo koristi „gadgete“ koje je izumio on sam ili njegov pomoćnik Alfred. Jedan od njegovih najdražih izuma mu je Batmomobil. To je vozilo koje je neuništivo i neprimjetno u mraku. Batman teži svijetu bez kriminala i ubojstava. Da bi to postigao mora se boriti protiv mnogih super zlikovaca koji pokušavaju zavladati Ghotamom. Jedan od njegovih najjačih neprijatelja je Joker koji okuplja bande i napada sve u gradu, a Batman je tu da ga zaustavi. Kao i u svakoj priči sa sretnim krajem zlo nikad ne pobijedi Batmana.

Sada kada sam vam sve o Batmanu ispričao, vrijeme je da kažem nešto o svojim maštarijama. Jednog dana ja bih htio biti Filip elektroman. Bio bi čvrst kao stijena, pametan kao Solomon i brz kao munja. Nosio bih plašt i masku, koji bi mi davali nadljudsku snagu, kako bih zaštitio svoje voljenje. Mogao bih proizvesti struju iz svojih ruku i letjeti na električnoj ploči. Sve te moći bih uvijek koristio kako bi ljude obranio od zla. Svijet bih htio učiniti sigurnim mjestom za život, bez zločina, kriminala i ubojstava, a od ljudi bih samo tražio da me pamte kao dobrog super junaka koji im je pomogao kada im je bilo teško. Svim ljudima ovog svijeta želim prenijeti poruku da trebaju širiti ljubav i dobrotu, a ne mržnju i zlobu prema drugima.

Ljudske osobine grade ovaj svijet i čine ga dobrim ili lošim mjestom za život djece i starijih osoba. Ljudi bi trebali imati u svom srcu ljubav, dobrotu, suosjećajnost i najvažnije od svega dobro svoje voljenje pokraj sebe koji će im dati snagu u teškim trenucima. Kada bi se nekada ispunila moja želja da postanem super junak htio bih zadržati ljubav, dobrotu i suosjećajnost, jer bez toga se ne može postići dobro za ovaj svijet i bilo koga drugoga. Ako ne bih imao dobro srce ne bih bio super junak i ne bih nikome na ovome svijetu mogao učiniti dobro nego samo loše. Zato treba vjerovati u sebe i boriti se protiv zla.

23 POPULARNI LIKOVI KAO INSPIRACIJA

23.1 SUPER JUNACI STRIPA

Piše: MelissaAgović, 1. g

Tko su super junaci? Zašto uopće postoje?

Meni osobno najviše se sviđa Spiderman. Bori se protiv kriminala te štiti stanovnike svoga grada. Spiderman je mladić koji se ugrizom pauka preobrazio u super junaka. Njegove ljudske osobine su osjećajnost, a nad prirodne moći su mu te što se pomoću paukove mreže, koja mu izlazi iz dlana zakači na bilo koji objekt i tako se penje po zgradama i lako rješava sve prepreke. Teži tome da svijet učini boljim mjestom za sva bića. Njegovi protivnici koji pokušavaju narušit njegove težnje su Green Goblin, Dc. Octopus i mnogi drugi. Na kraju uvijek dobro pobjeđuje zlo.

Da sam ja u mogućnosti biti super junak dodijelila bih si ime Lissa Anti zbog toga što sam protiv svake diskriminacije i omalovažavanja. Fizički se ne bih mijenjala osim što bih umjesto standardne odjeće nosila kožno odijelo sa zakovicama i lancima. Moći koje bih imala bile bi da mogu učiniti da netko ili nešto nestane, te da mogu zaustaviti vrijeme. Svojim bih se moćima koristila jedino kada je to zaista prijeko potrebno. Težila bi tome da svijet učinim boljim mjestom i da mržnju, bijes, agresiju i diskriminaciju zbrišem s planeta Zemlje. Probleme koje bih rješavala bili bi vezani uz odnose u društvu, probleme s kriminalom i nelegalnim stvarima. Rješavanjem tih problema osjećala bih se sigurnijom i sretnijom kao i više od polovice drugih osoba. Poruke koje želim prenijeti drugima su da prema svima budu korektni i da ne osuđuju i prosuđuju ljude na temelju priča o njima, te da se uvijek bore za pravdu. Ljudske osobine koje smatram najvažnijima su osjećajnost, moralnost, etičnost, te predanost.

Kada bih postala super junak zadržala bih sve ove osobine zbog toga što čovjek bez svih ovih osobina ne može se nazivati čovjekom, pogotovo ako ne zna razlikovati dobro od lošega.

24 ESEJ

24.1 ARHIV I ARHIVISTIKA

Na natječaju za srednje škole grada Zagreba Državnog arhiva u Zagrebu evaluacijom radova Prosudbenog povjerenstva za izbor najboljeg literarnog rada na temu ,,Arhiv / arhivsko gradivo / arhivist" najveći broj bodova postigao je rad naše učenice Magdalene Bednjanec, 4.c razred, mentorice MarijeŠkrlec prof. Prema unaprijed predviđenoj proceduri, proglašenje pobjednika i podjela nagrada bila je tijekom noći muzeja, u petak 29. siječnja2016.

Piše: Magdalena Bednjanec, IV. c

Kad sam bila mala, često sam čula za riječ arhiv, no nisam baš znala što to zapravo znači. Svatko se u životu barem jednom susreo s tim pojmom, a većina nas nije ni svjesna da imamo arhiv i kod kuće. Arhivom se može smatrati fotoalbum sa slikama iz djetinjstva i važnih životnih događaja, dokumentacija poput svjedodžaba, liječničke dokumentacije, police osiguranja. Čak se i plaćeni računi koje pohranjujemo u mapama ili kuvertama mogu smatrati arhivom jer ih čuvamo neko određeno vrijeme. Arhivski podaci su podaci koji se čuvaju, koje ne bacamo čak i kad ih više ne koristimo ili ne čitamo. Važno je da su tu ako nam ikad zatrebaju. Naravno, neke od podataka koristimo često, neke povremeno, a neke nikada. Svatko od nas doživio je bar jednom da se u okolini u kojoj živi radi veliko pospremanje i da se neki takvi papiri pregledavaju, bacaju ili čak spaljuju, a da ukućani raspravljaju treba li nešto ostaviti ili ne. Zaista, kako da znamo koliko dugo to sve treba čuvati? Nakon nekog će se vremena ponovno napraviti gomila papira od koje će se vrata ormara u kojem sve to stoji jedva moći zatvoriti. Dakle, postoji rješenje. Sve što čuvamo treba pospremiti prema nekom određenom kriteriju i redoslijedu uvažavajući prioritete po važnosti i učestalosti korištenja. Tako je i s ostalim arhivima koji prelaze granice naših domova.

Kad se zapitam kako bih nekom djetetu objasnila što je arhiv, rekla bih da su to vrata za ulazak u bližu ili dalju povijest. Čim prođe neki vremenski trenutak, ono što se u njemu dogodilo ili nastalo možemo smatrati prošlošću, a puno takvih trenutaka vezanih uz neki događaj čine povijest tog događaja. Ta povijest može u nekom trenutku biti više ili manje važna, a može se dogoditi da s vremenom dobije na važnosti, da se kasnije pokaže da je bila uzrokom nekih drugih događaja koji su vodili ka nečem većem, dobrom ili lošem, ali nečemu što je utjecalo na čovjeka i njegovu svakodnevnicu, na čovječanstvo u sadašnjosti i budućnosti. U arhivu su sačuvani razni dokumenti, javni i privatni. Još od davnina, čovjek je imao potrebu arhivirati dokumente koji mogu sadržavati informacije o kontinuitetu institucija, nesmetanom vođenju vlade, pravne sigurnosti, pravičnosti postupaka i pravnih poslova. Dokumenti se arhiviraju ne samo iz pravnih razloga, nego i u druge svrhe, za buduće generacije koje će vidjeti kakav je bio život njihovih predaka, u kakvom su vremenu živjeli, je li im život bio vezan uz tehnologiju, koliko se promijenila kvaliteta života i slično. Od ideje arhiva potječu i druge ustanove očuvanja kulturne baštine, a to su knjižnice, muzeji, skladišta ...

U današnje vrijeme pod pojmom *arhiv* podrazumijevamo doslovno svašta. Mobiteli, računala, e-mailovi, usb stikovi su isto arhiv – na njima pohranjujemo neke nama važne datoteke i programe. Ne shvaćamo dovoljno važnost arhiva. Kad bi nas se upitalo što bismo ostavili budućim generacijama, kao učenica Elektrotehničke škole ostavila bih računalo, mobitel, tehničke predmete – kako bi se nakon nekog broja godina vidio napredak u tom području. Srećom, postoji i internet pa ako nas zanima nešto iz prošlosti, kako je to izgledalo, od čega se sastojalo, tko je izumitelj, koliko je tada bilo popularno, sve možemo pronaći u toj globalnoj mreži. Internet je jedan od većih arhiva – sve što je tamo pohranjeno, nikad se ne može obrisati i uvijek se tamo može *iskopati*, u bilo koje doba dana i noći. Knjige, koje se mogu pronaći na mnogobrojnim policama u knjižnici, sada postoje i u elektroničkom izdanju pa se osim čitanja klasičnih knjiga s privlačnim mirisom stranica koji otvara vrata svijeta mašte i budi istraživački duh, knjige mogu naći u aplikacijama s knjigama za čitatelje kojima je lakše na svom mobitelu ili tabletu,osobnom prijenosnom uređaju, listati stranice.

U dalekoj budućnosti posao arhivista će biti mnogo opširniji nego danas. Današnji arhivisti imaju zadatak znati gdje se koji dokument nalazi, po kojem su ga kriteriju svrstali(abecedom, po starosti), smisliti načine kako bi se nešto lakše arhiviralo. S vremenom će arhivisti imati sve više posla. Kako napreduje tehnika, tako će sigurno postojati i e-arhiv. Arhivisti će imati još ljepši i još kreativniji posao. Moći će naručiti aplikaciju, sudjelovati u njezinoj izradi svojim idejama ili čak izraditi aplikaciju ukoliko postoji interes u tom području. Takve arhive iz budućnosti zamišljam kao šarena web-sjedišta s bezbroj načina i vrsta pretraživanja željenih dokumenata i datoteka. Arhivisti koji će se baviti uređivanjem e-arhiva sigurno će primijeniti i mogućnosti programa za 3D modeliranje i animaciju. Tako će moći na stranici napraviti 3D ormar u kakav se pohranjuju dokumenti u arhivu, moći će izgledati poput onog pravog, arhivskog, i ti će se dokumenti moći nalaziti baš na jednakom mjestu, u jednakom pretincu, kao u pravom arhivu. Osjetljivi dokumenti će se moći tako pregledavati bez oštećivanja papira i bez mogućnosti da se papiri izgube, zalijepe jedan za drugi, izgužvaju, poderu te će se tako ostvariti očuvanje kulturne i političke baštine. Naravno, takvi podaci neće biti dostupni svima, nego onim osobama koji imaju pristup tome u arhivu općenito i danas. Na tom web-sjedištu imali bi mogućnost prijave sa svim onim korisničkim podacima koji im trebaju i danas za pristup dokumentima. E-arhiv bi još imao mogućnost bilješki, pa bi

e-cloud bio mjesto za ostavljanje komentara i natuknica o tom dokumentu. Naravno, i pristup tom e-cloudu mogao bi se ograničiti na one korisnike koji već imaju pristup tom dokumentu. Migracijama stanovništva, odumiranjem starih jezika i nastajanjem novih, mijenjanjem geografske i političke karte svijeta kroz tisućljeća ponekad se teško orijentirati u starim spisima i kartama. Moglo bi se povezivanjem današnjih servisa poput GoogleEartha i starih geografskih karata napraviti poveznice novoga i staroga svijeta, novih i starih zemalja i gradova, smjestiti gradove i države kojih više nema u sliku današnjeg svijeta. Naravno, takva bi aplikacija bila dostupna samo na zahtjev specifičnog korisnika e-arhiva i znatno bi olakšala njegov istraživački rad. Uz dokumente koji su izdani u drevnim državama te u kojima se spominju gradovi i države koji danas ne postoje ili se više ne nazivaju jednako kao tada, bila bi priložena karta s ucrtanim lokacijama tih mjesta. Mislim da bi takav način sortiranja podataka pomogao mnogima i da bi to uz puno truda i muke bilo izvedivo. Ključne riječi tih dokumenata bi se mogle oblikovati kao poveznice na ostale sadržaje koje se na njih odnose, a baština su arhiva neke druge zemlje ili muzeja. Na taj bi se način mogla umrežiti, povezati i bolje očuvati baština cijelog svijeta.

S obzirom na globalizaciju i velike mogućnosti suradnje stručnjaka iz raznih područja iz cijelog svijeta, mnoga međunarodna istraživanja rezultirat će napretkom koji neće više biti baština samo jednog grada, zemlje ili regije. Sav napredak će se zapravo ubrajati u međunarodnu baštinu. Povezivanjem arhiva i razvijanjem aplikacija za njihovo pretraživanje, sortiranje i pregledavanje, korisnicima iz budućnosti bit će moguć jednostavniji pristup svjetskoj baštini, bez obzira na starost dokumenata. Takvom još većom modernizacijom arhiva uštedjet će se vrijeme i novac koji bi u prošlosti bili potrebni za putovanje do nekog odredišta, smještaj i vrijeme provedeno u pretraživanju pojedinačnog dokumenta u određenom arhivu.

25 ESEJ

25.1 ELEKTRONIKA U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU

Piše: Bernard Gagula, I. c

Živimo u doba najnaprednije tehnologije uz čiji se utjecaj svijet globalizira, odnosno, zahvaljujući informatizaciji društva, svijet se prostorno i vremenski sužava.

Elektronika je korisna u obrazovanju jer je njezin razvoj čovjeku omogućio da vrlo lako dođe do željenih informacija. Elektronika ima mnogo pozitivnih strana. Kućanski aparati puno olakšavaju život. Uz njih je puno lakše živjeti. No tehnologija/elektronika ima i svojih negativnih strana/učinaka. Prvo i najvažnije je da stvara ovisnost te je takvih slučajeva u svijetu, nažalost, mnogo. Ljudi su opsjednuti virtualnim životom toliko da njihov stvarni život pati. Kako povezuje ljude širom svijeta, tako može dovesti i do društvene izolacije jer ljudi sve češće komuniciraju društvenim mrežama. Tako će i oni koji su u mogućnosti kontaktirati licem u lice radije odabrati taj virtualan način. Tehnologija i društvene mreže mogu osobe učiniti nepismenima, jer se često ne obraća pozornost na pisanje velikih slova i korištenje interpunkcijskih/rečeničnih znakova. Osobe koje izlažu previše osobnih podataka javnosti u opasnosti su postati žrtve internetskog nasilja.

Istina je da tehnologija/elektronika povezuje ljude diljem svijeta, ali prvo se treba zapitati je li to dobra stvar ili samo gubljenje vremena.

26 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA

26.1 ANTIGONA

Piše: Hrvoje Zelenić, I. b

Antigona je zanimljiv lik, posebno zato što je izrazito hrabra i odlučna. Ne kaje se kad čini ono što se njoj čini ispravno. Antigona ne dopušta da neki zakoni, dogme ili nepravedni autoriteti ugroze njene temeljne ljudske vrijednosti. Nepokolebljiva je i čvrsta u svom naumu da pokopa svog brata Polinika. Ne pokazuje strah ni poštovanje prema nepravednom autoritetu koji joj zabranjuje učiniti ono što je doista ispravno.

Danas je jako teško biti poput Antigone. Čak i danas, nas sprječava strah, strah od zakona, ismijavanja, policije i kazne. Sprječavaju nas u borbi za zauzimanje za ono što je ispravno. Iz istog straha, mnogi ljudi neće stati uz te smione pojedince koji razmišljaju svojom glavom, iako sami možda imaju iste stavove i uvjerenja. Ovdje možemo usporediti Antigonu i Izmenu. Antigona je hrabra i odlučna, dok je Izmena manje hrabra, a opet odana i dijeli njene stavove. Tako su i danas ti pojedinci hrabri i odlučni, a mase manje hrabre, iako možda dijele stavove tih pojedinaca. Naravno, postoje i ti smioni pojedinci i oni mnogo manje hrabri, koji zlorabe svoju moć i ovlasti. Ovdje nalazimo usporedbu s Kreontom. To su oni pojedinci koji vrše svoju samovolju i koji su koristili lukavost, proračunatost, obmanu i pohlepu da bi došli na te položaje moći i utjecaja. Oni, ipak, mogu promijeniti te zakone koji ih sprječavaju da učine ono što oni misle da je ispravno. To mogu biti i oni koji licemjerno zastupaju ta temeljna ljudska prava i vrijednosti. Danas su to "stvaratelji demokracije". O našem stajalištu ovisi kako ćemo prosuditi te pojedince. U svemu ovome nalazimo usporedbu s dramom "Antigona". I u toj drami i danas nalazimo pojedince koji se "bore za ono što je ispravno". Stoga je danas uistinu teško biti poput Antigone. Mi, kao i Antigona, ne smijemo dopustiti da nam zakoni i dogme stanu na put ka pravdi i sreći.

27 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA

27.1 LJUDI NAZBILJ I LJUDI NAHVAO

Piše: Domagoj Matić, I. e

Marin Držić najveći je dramski pisac hrvatske renesansne književnosti. Predstavnik je pastirskih drama (kao što su Džore Držić i Nikola Nalješković). Njegove pastorale su pridonosile spoju sentimentalno-romantične igre i realističke seljačke komedije.

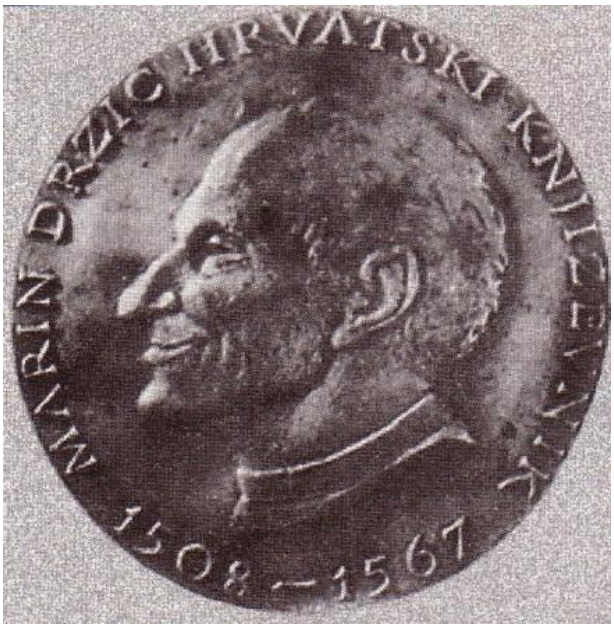

Držićevo najznačajnije djelo je „Dundo Maroje.“ To je komedija karaktera i intrige čija se radnja odvija u Rimu. Nositelji radnje su: Dundo Maroje, sin mu Maro i sluga Pomet. Komedija započinje odlaskom Dunda Maroja u Rim po nestašnoga sina koji troši novce na žene i zabavu. U prologu Dugog Nosa otkriva se glavna ideja djela i cilj komedije: suprotstavljanje ljudi nazbilj ljudima nahvao. Ljudi nazbilj su blagi, tihi i razumni, a ljudi nahvao su potpuno suprotni: zavidni i nerazumni. Time Držić slika dubrovačku životnu stvarnost: razuzdanu mladost, škrte starce, trgovce, bludnice i strance. Smještanje komedije u Rim samo je privid te dubrovačke šarolikosti. Prolog otkriva Držićevo shvaćanje ljudske naravi i sudbine koju možemo tumačiti u duhu renesansnog i humanističkog svjetonazora. Iz prologa iščitavamo temeljne držićevske opreke između „inteligencije i ludosti“, „mudrosti i ludosti“, „ljudi nazbilj i ljudi nahvao“. Možemo zaključiti da su likovi u djelu nositelji tih karakteristika. Držić također navodi i dva odnosa, otac – sin i gospodar – sluga. Gospodar – sluga opisan je kao bolji odnos od odnosa otac – sin. Iz ovoga zaključujemo da Marin Držić opisuje stvarnost na satiričan i humoristočan način i potajno navodi probleme tadašnjeg vremena, a i današnjih socijalnih prilika među ljudima.

28 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA

28.1 HAMLET

Piše: Edi Prihistal, I. c

Moralne dvojbe u Shakespearovu Hamletu

Shakespeare je pisac renesansnog razdoblja. Njegovo najpoznatije djelo je tragedija Hamlet, djelo svjetske književnosti. Radi se o nesretnoj sudbini danske kraljevske obitelji. Shakespeare je i inače jedan od najvećih pisaca, pjesnika i dramatičara koji je rođen i umro u gradiću Stratfordu na rijeci Avon, Engleska (1564. – 1616.). Njegove su drame često izvođene u kazalištu „The Globe“, a kasnije je postao i suvlasnik tog kazališta.

U tragediji Hamlet temeljni je sukob između danskog kraljevića Hamleta i njegova strica Klaudija koji je ubio njegova oca (svoga brata) kako bi se dokopao prijestolja. Kako bi Hamlet dokazao, tj. razotkrio istinu o smrti svoga oca, on, kroz cijelo djelo, glumi ludilo koje kralj i kraljica pripisuju njegovoj tuzi za izgubljenim ocem. Kada je Hamlet napokon skupio hrabrosti i pomno isplanirao svoj naum, priredio je kralju predstavu koja je zapravo prikazivala način na koji je njegov stric, sadašnji kralj, ubio Hamletova oca, pravog danskoga kralja. Hamlet je tijekom djela imao više prilika osvetiti svoga oca, tj. ubiti strica. Tu se pojavljuje Shakespearova slavna rečenica: „Biti ili ne biti to je pitanje“ u kojoj se vidi Hamletova dvojba u vezi sa stravičnim ubojstvom. Uz sve to Hamlet je imao djevojku Ofeliju kojoj nije posvećivao dovoljno pozornosti i ljubavi koju ona zaslužuje, a zbog čega se ona u konačnici ubila. Hamlet se prema njoj uvijek neprimjereno, odbojno, ponašao „samo da je se riješi.“ Takvom ponašanju vjerojatno je prethodilo gađenje prema vlastitoj majci i prema cijelom ženskom rodu. Nikako nije odobravao prebrzo preudavanje vlastite majke i to s ubojicom vlastitog oca. Najveća podrška bio mu je jedini pravi prijatelj Horacije koji na kraju tragedije jedini ostaje živ jer ga je Hamlet zamolio da se ne ubije nego da ovu priču razglasi cijeloj Danskoj tako da napokon svi ljudi saznaju pravu istinu.

29 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA

29.1 PROSVJETITELJSKE IDEJE DANAS - Ja kao prosvjetitelj u 21. stoljeću

Piše: David Žuti, 2. F

Prosvjetiteljstvo je kulturni pokret u Europi krajem 17. i tijekom 18. stoljeća. Najizraženiji je u Francuskoj. Cilj je bio širiti znanstvene spoznaje.

Hrvatski su prosvjetitelji djelovali u Dalmaciji, Slavoniji i sjevernoj Hrvatskoj. Danas su također u Hrvatskoj potrebni prosvjetitelji. I ja bih poput Reljkovića poslao svoga satira u Slavoniju, Dalmaciju i druge dijelove Hrvatske, pa čak i svijeta da pomažu potrebitima i siromašnima. Kad bih ja bio prosvjetitelj pokazao bih Slavoncima kako da sami sebi pomognu i iskoriste ono što imaju na najbolji mogući način te da tako sebi osiguraju bolje uvjete života i da zarađuju više novca. Matija Antun Reljković je također djelovao kao prosvjetitelj. Njegova knjiga *Razgovor ugodni naroda slovinskoga* napisana je na narodnome jeziku kako bi ju svi obični ljudi mogli čitati i razumjeti, a samim time je i privukla mnoge čitatelje.

No danas više knjige i slični mediji ne privlače baš čitateljsku publiku, nego se većinom svi služe internetom. Po mojem mišljenju u današnje vrijeme knjige koje se najviše prodaju su ljubavnih ili nekih akcijskih radnji. Ja bih čitateljima preporučio da čitaju starije romane jer sigurno su kvalitetnije napisani od većine današnjih romana.

U današnje vrijeme čitateljsku publiku treba prosvjećivati i podići im svijest o današnjim problemima u svijetu, kao što su izbjegličke krize, siromaštvo i glad u svijetu. Također danas kao i 18. stoljeću imamo bestselere (knjige koje se najviše prodaju). Takve knjige bi trebale biti napisane tako da ih čitatelji svih dobi mogu razumjeti i na kraju izvući neku poučnu poruku. Hrvatski prosvjetitelji su već tada upozoravali na neprimjerene i nemoralne postupke građana. Tako nam Tituš Brezovački 1800. godine želi predočiti sliku zagrebačke građanske i malograđanske stvarnosti. Nažalost takvih problema i prizora ima i danas. Ja bih to sve promijenio i poticao ljude da pomažu jedni drugima te da se kulturno ponašaju i paze jedni druge. Da imam neke nadnaravne sposobnosti kao Matijaš grabancijaš promijenio bih sve loše stvari u svijetu i gradu Zagrebu, pomogao bih siromašne i bespomoćne starije ljude kao i one kojima je potrebna pomoć. Također bih promijenio obrazovanje u školama, uredio sve zelene površine u gradu kako bi se ljudi u slobodno vrijeme mogli opustiti u čistoj, zdravoj prirodi. Uredio bih i stare znamenitosti da privučem mnoge turiste i tako uljepšam građanima život u vlastitom gradu.

U našem društvu su jako potrebne promjene i prosvjetitelji, da obrazuju mlade ljude jer se sve više mladih ljudi opušta i uživa u alkoholu, cigaretama i drugim štetnim stvarima. Tu ulogu bih dao političarima da promijene zakone, profesorima i svim ljudima koji se bave odgojem mladih, a i starijih osoba. Današnji mediji teško mogu biti prosvjetitelji jer su često neistiniti i nisu pouzdani. Zato mislim da bi internet mogao biti najveći „prosvjetitelj“, ali to je moguće tek kada se njemu ograniči pristup, tj. pristup podacima koji se nalaze na internetskim stranicama.

30 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA

30.1 PROSVJETITELJSKE IDEJE DANAS - Ja kao prosvjetitelj u 21. stoljeću

Piše: Luka Ljubičić, 2. B

Hrvatski prosvjetitelji su djelovali u Slavoniji ,Dalmaciji i sjevernoj Hrvatskoj. Hrvatskoj su i danas potrebni prosvjetitelji. M. A. Reljković je u 18. stoljeću poslao svoga Satira da poučava Slavonce kako bi lakše i bolje živjeli. Moj satir danas bi bio vrlo kritičan i mudar. Ja bih Slavoniji pomogao pomažući običnom seljaku tako što bih mu dao novčanu pomoć i obrazovao bih ga da obradi što više plodne slavonske ravnice. A. K. Miošić je kao prosvjetitelj u 18. stoljeću napisao zanimljivu i najčitaniju knjigu Razgovor ugodni naroda slovinskoga koja je privukla čitatelje poviješću južnih Slavena. Danas su zanimljive knjige o ubojstvima ,misterijima i ljubavi. Čitateljskoj publici bih preporučio poučne knjige . Današnji bestseleri bi morali imati nekakvu moralnu poruku. Hrvatski prosvjetitelji su upozoravali i na neprimjerene i nemoralne postupke. Tituš Brezovački to čini u komediji Matijaš grabancijaš dijak tako što preko glavnog lika, koji je nositelj misli samog pisca, kritizira i kažnjava mane i poroke svojih sugrađana. I danas ima sličnih pojava i postupaka koji su nemoralni. Danas bih djelovao u Zagrebu tako što bih dijelio besplatnu hranu i obrazovanje beskućnicima i drugim siromasima. Svoje nadnaravne sposobnosti bih sakrivao od šire javnosti ,ali bih ih koristio za pomaganje drugima kad god mogu.

Društvu su potrebni prosvjetitelji,a tu ulogu bih dao svim poštenim ljudima iz socijalnih i prirodnih znanosti. Mediji mogu biti prosvjetitelji što je danas rijedak slučaj. Ja bih iskoristio suvremene medije kao što su internet i televizija za promicanje prosvjetiteljskih ideja tako što bih ih nagovorio da govore istinito i da izdaju besplatno stranice o obrazovanju i svim novostima iz regije i svijeta.

31 KNJIŽEVNOST KAO INSPIRACIJA

31.1 KRHOTINE ČASTI

Piše: Matej Haligonja, I. b

Tijekom svog školskog života pročitao sam nekoliko zanimljivih knjiga. Nijedna me nije privukla kao znanstveno-fantastični serijal "Pustolovine Milesa Vorkosigana". Cijeli serijal sastoji se od desetak knjiga, a jedna od njih jesu i "Krhotine časti".

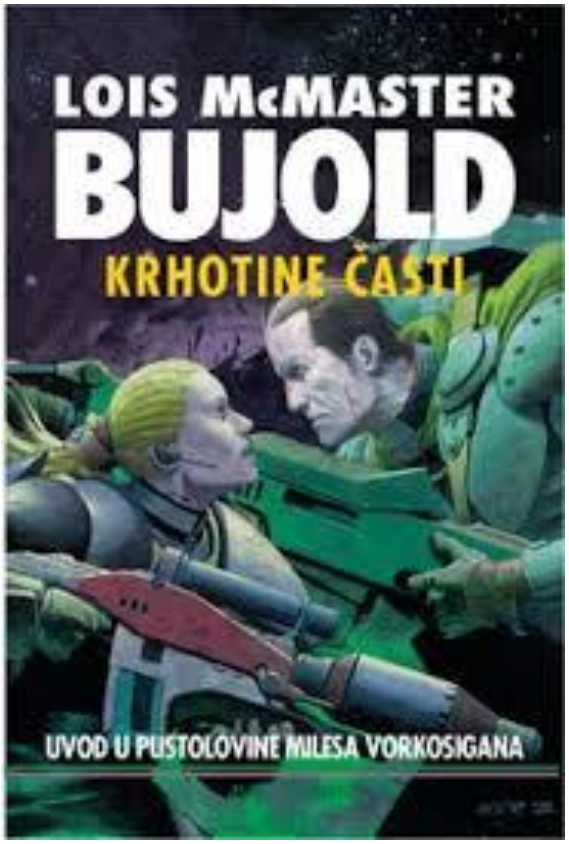

"Krhotine časti" su prva knjiga autorice spomenutoga serijala Lois McMaster Bujold. Radnja se odvija godinu dana ranije od rođenja Milesa, koji je glavni protagonist serijala. Protagonisti ove knjige su Milesovi roditelji: Aral Vorkosigan i Cordelia Naismith. "Krhotine časti" i "Barrayar" su prednastavci. Radnja se zbiva oko Arala i Cordelije, njihovom upoznavanju, položaju u društvu i u konačnosti, rođenje Milesa. Cordelia je kapetan broda za astronomska istraživanja kolonije Beta, dok je Aral kapetan lord na lošem glasu, poznat kao "Komarrski koljač".
"Krhotine časti" mi je najzanimljivija knjiga koju sam dosad pročitao. Ovdje je početak svih stvari koje će se spomenuti dalje u serijalu; rođenje Milesa, upoznavanje roditelja, Aralov položaj u društvu i njegova reputacija i prve borbe za prijestolje cara. "Krhotine časti" je zapanjujući uvod u Milesov život i njegovu obitelj zbog kojeg sam i počeo čitati ovaj smiješni i akcijski serijal.

32 KAZALIŠTE

32.1 SVIJET GLUME

Piše: Karla Kralj, 4. C

Biti u kazalištu oduvijek je bilo otmjeno, zahtijevalo uzvišenje, veličanstvo. Tako je govorila moja majka i učila me kazališno-umjetničkoj kulturi. Tako me odgajala, stoga sam u svojoj 18. godini prvi puta izašla na audiciju. Uz mnogo poticaja, skupila sam hrabrosti i dala sve od sebe (iako mi to bijaše prvi put da glumim, a još pred profesionalnim dramaturgom i redateljem). Moj trud i potencijal je bio prepoznat, te sam postala jedna od prvih članica ansambla "Mali West End".

Što je gluma? Što je kazalište? Kako čitati tekst? Kako oblikovati i utjeloviti svoj lik? Na sva ta i mnoga druga pitanja još uvijek tražim odgovor i kao spužva upijam sve svoje znanje, vjerujem u buduće karijere.

Prostor nije velik, garderoba se sužava nakon svake predstave, mjesta u publici je sve manje, zvuk i osvjetljenje je minimum, ali za mene to je čarobno mjesto. Uslijed premijere odnosno bilo kojeg izvođenja, ambijent obasjava jednom posebnom energijom. Pri ulasku, publika je odvedena u novi svijet, drugo vrijeme, pobuđujući druge emocije. Ipak, pripreme za takvo što su prava zavrzlama. Mjuzikli u kojima nastupamo postavljaju se unutar nekoliko mjeseci, što je veliko opterećenje čak i za profesionalce, zbog toga što se postavlja sve, od dna do vrha.

Bačena sam u vatru, sve se odvija brzo i odjednom. Uče se pjesme, postavljaju scene i rade se dijalozi. Probe se održavaju u večernjim satima 4 puta tjedno, a prije premijere i češće.

Nekoliko dana prije izvođenja priprema se scenografija u čemu sudjeluju svi. Ispunjava se prostor, crta se po zidovima, postavljaju se ukrasi i detalji po cijeloj pozornici i gledalištu, rekviziti se postavljaju na svoje mjesto kao i kostimi. Korigira se položaj svjetala, održava se tonska proba za što se zadužuju ljudi za glazbu, svjetlo i rekvizite. Zaključava se kazalište s pripremljenim matricama i počišćenim prostorom.

Na dan izvođenja, ansambl se okuplja već oko 14 sati kako bi započelo šminkanje, najčešće kod našeg voljenog dramaturga. U prostor se ulazi nekoliko sati prije izvođenja, obično oko 18 sati. Dovršava se eventualno šminkanje, upjevava se, te svi individualno prolazimo iza scene kako bismo provjerili gdje nam se nalaze rekviziti, a sklonili one koji bi narušili fluidnost. Iza kulisa je uvijek jurnjava, zato prolazi moraju u svakome trenutku biti slobodni, a scenografija pomaknuta na drugu polovicu prostorije. Zatim se oblači u svoje kostime. Oni glumci čija uloga zahtijeva presvlačenje postavljaju kostime na svoja mjesta ovisno o tome gdje će se glumac nalaziti prije scene za koju se treba presvući, uzimajući u obzir sljedeću scenu na koju mora izaći. Nakon što je sve na svome mjestu, naša vjerna publika ulazi i sjeda na mjesta. Slijedi tišina pred nastup.
Za vrijeme izvođenja energija raste te se prenosi s glumaca na publiku koja je vraća svojim pozitivnim reakcijama. Svi smo uzbuđeni, ali i aktivni kako na sceni tako i iza nje. Držimo zastore jedni drugima, unosimo i odnosimo scenografiju ili rekvizite te povremeno stišavamo jedni druge.

Nakon uspješnog izvođenja okupljamo se na sceni zajedno s publikom kako bismo primile čestitke i dobili povratne informacije o nastupu. Presvlačimo se i usporeno spremamo svoje stvari uz zasluženi predah. Nakon što publika ode, mi se smještamo u gledalište kako bismo održali mali sastanak. Naš cijenjeni dramaturg preuzme riječ: dodjeljuju se zasluge, pohvale, ali i kritike te se diskutira o tome kako bismo poboljšali buduće nastupe. Također se dogovaramo za probe u idućem tjednu, odnosno buduće projekte: što i kako pripremamo, dodjeljuju se materijali, podjele uloga i dogovaraju se termini proba. Slijedi pospremanje prostora, čišćenje i uređivanje za sutrašnju nastavu. Tek nakon toga slijedi slavlje u caffee

baru Song gdje smo već stalne gošće, a nalazi se pored kazališta. Doma se vraćamo u kasnim satima.

Što za mene znači gluma? Nisam ni slutila na audiciji da će mi značiti ovoliko. Odmalena sam htjela glumiti u kazalištu i na televiziji između ostalih bujnih karijera u plesnim i pjevačkim vodama. Jako sam se zbližila s ostalima u kazalištu, a moja najbolja prijateljica također je bila tamo. Nakon analize likova ili samih scena, gluma dolazi prirodno. Uživjela sam se u likove i vrlo emotivno povezala s pojedinim pjesmama, pa tako i scenama, što je vrlo vidljivo. Dramaturg Tomislav je prepoznao i moju prirodnu strast prema plesu i pokretu, a zato i postavljao u prve linije formacija tijekom koreografija. Što se tiče moga glasa, nisam baš zasjala. Nije mi jednostavno pogoditi intonaciju iako ritam i melodiju brzo pohvatam.

Dosad sam glumila batlericu g. Denversa, plesačicu u bordelu, Arijelinu sestru sirenu Aristu i Drakulovu vampiricu. Također sam snimala pilot seriju u kojoj glumim Helenu, učenicu glazbene škole, ali biti na setu je sasvim drugo iskustvo i atmosfera. Mnoge moje uloge su zborske, što znači da sam dio zbora mjuzikla, što ne odrađujem s lakoćom. Pokreti na sceni i scenska prisutnost mi djeluju vrlo prirodno kada se opustim dovoljno, odnosno upoznam s likom.

Svaka uloga je posebna i mogu se poistovijetiti s likom na neki način. Mogu se osloboditi, stati na scenu gdje više nisam Karla Kralj i biti netko drugi, razumjeti postupke, riječi ili razmišljanja drugih osoba. Pobjeći od svih svojih briga, te na 2 sata zaboraviti na svoj život, probleme, dvojbe, obaveze, ili tuđa razmišljanja o meni, zato što to više nisam ja, već kao da sam pobjegla nakratko od sebe. Zbog toga mi gluma pruža zadovoljstvo i ispunjava me. Mogu se suočiti s nekim problemima i razmisliti kako ih riješiti ili podsvjesno se suočiti s njima, a to mi smanjuje svakodnevni stres. Naučila sam da gluma može biti izvrsna terapija i odličan put ka pronalasku sebe. Shvatila sam što volim, kako se ponašam i kako se zauzeti za sebe, a to sam postigla time što uvijek netko ima nešto reći, ali ne smije ih se stalno slušati, već preuzeti kontrolu.

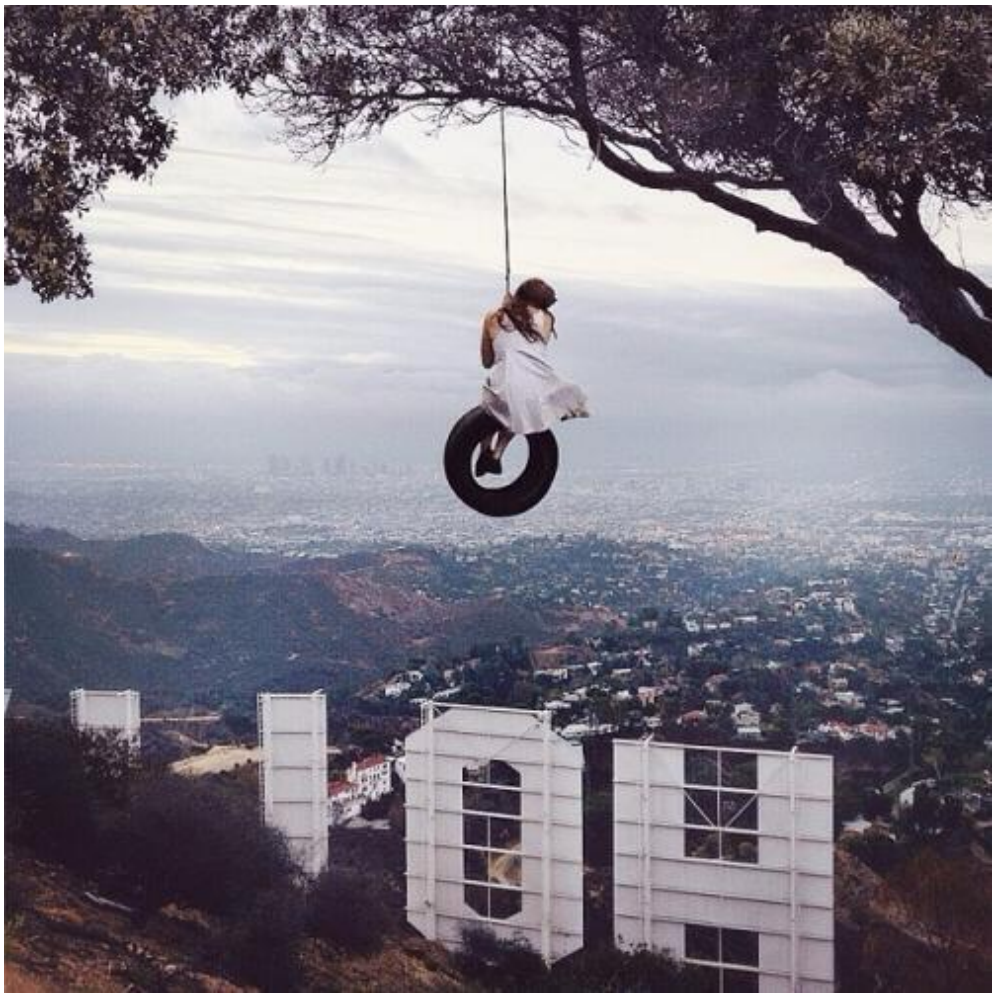

Svi savjeti i konstruktivne kritike su dobrodošle zato što smo još uvijek amaterski ansambl, ali pripremamo velike stvari i obećajem vam, teatar "Mali West End" tek započinje pisati svoju dramu.

33 KAZALIŠTE

33.1 UMIŠLJENI BOLESNIK

Piše: Ivan Ćorić, 1. D

Čim mi se ukaže prilika ponovno ću ići u kazalište. Bili smo u Gavelli i gledali Umišljenog bolesnika. Bio sam prvi put u tom kazalištu, i nisam se razočarao. Predstava mi se jako svidjela. Bilo je jako zabavno. Glumci su bili odlični. Osjećao sam da sam u realnom svijetu. Kad pratite ponašanje glavnog lika ne možete ostati ravnodušni. Umislio je da je bolestan. Svi su ga prokužili pa su se na njegov račun i našalili. Htio je da se njegova kći uda za mladića koji će uskoro postati doktor, da ga on može liječiti. Sve čini iz čiste pohlepe. Na kocku stavlja i sudbinu vlastite kćerke samo da ostvari svoje naume. Kći se, bez očeva znanja zaljubljuje u glazbenika s kojim se potajno sastaje u nadi da će s njim sretno živjeti do kraja života. Nije pohlepan samo Argon. Njegova žena je također slaba na novce. Kad saznaje da joj je muž preminuo nastaje panika oko toga kako se na najbrži način domoći njegova imetka. Njihova sluškinja i Argonov brat dosjetili su se da Argon glumi da je mrtav, da vide reakciju njegove žene i kćerke. Žena je bila jako sretna što je on mrtav zato što će se konačno moći dokopati njegovih zlatnika. S druge strane je kći koja na istu „smrt“ reagira vrlo emotivno. Jako je tužna i ražalošćena. Ni na kraj pameti joj nisu bili zlatnici. Očeva smrt ju je shrvala. Kada je Argon vidio te reakcije, ženu je otjerao, a kćerinu ruku je dao glazbeniku zbog čega su oboje bili sretni. Argonov brat je predložio da Argon postane liječnik da sam sebe liječi. On se složio s tim. Na kraju se sretno završilo, kao u bajci. Posebno su me se dojmili glazbenici. Kako su sve odsvirali, ostao sam začuđen. Jako mi je drago što sam išao u kazalište. Čim mi se ukaže prilika ići ću u kazalište.

34 SVIJET OKO NAS

34.1 EKOLOGIJA

Piše: Bruno Adamić, I. b

Danas kad je tehnologija toliko napredovala mi stvarno živimo u jako nečistom i zagađenom okolišu. Sve oko nas je jako zagađeno, zrak koji udišemo, voda koju pijemo. Da bismo očuvali svoj okoliš trebamo se ujediniti i početi reciklirati otpad kojeg je previše. Uživanje u čistoj prirodi je najljepši osjećaj, ali toga je sve manje. Današnji ljudi su nedovoljno zainteresirani za očuvanje okoliša.

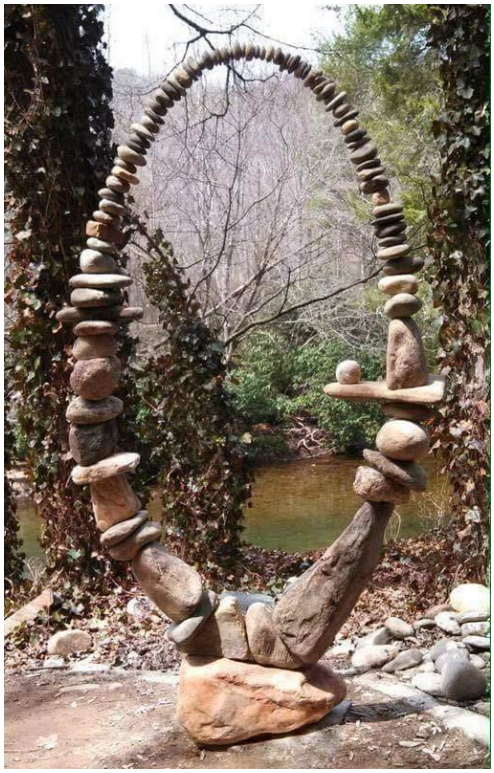

Ja živim na selu te mi jako smeta kad NETKO prolazi cestom i smeće baca na zelene površine ili u potoke. To je jedan od primjera zagađenja okoliša. Ja se trudim da bi to sve vise spriječio, ali bas i ne uspijevam . Drugi primjer zagađenja okoliša u mojem kraju je tvornica lijekova Pliva. Ta tvornica jako zagađuje zrak, vode. Svoje otpadne plinove ispuštaju bez ikakvih pročišćivača, a otpadne vode bez čišćenja ispuštaju u rijeku Sutlu koja se kasnije ulijeva u Savu i sve se tako dalje širi. Ovakav oblik zagađenja mi ljudi ne možemo spriječiti. Jako mi se sviđa to što su stavili "zelene otoke" to su kontejneri koji služe za razvrstavanje otpada. Ljudi su se za to založili i aktivno razvrstavaju otpad. Odrasli nekad nisu primjer kako treba čuvati nas okoliš. Da bismo spasili svoj prostor, svoju zemlju, svoj planet trebali bismo se ujediniti i zajedničkim silama na tome poraditi. Trebali bismo poraditi na samoj svijesti čovjeka i cijeli svijet upoznati s različitim onečišćenjima koje sami stvaramo. Okoliš je naš život zato ga trebamo čuvati i njegovati. Teško ga je očuvati čistim i nezagađenim. Sve se može. U vezi s tim trebamo se potruditi jer je to naš put prema boljem životu.

35 SVIJET OKO NAS

35.1 HRVATSKA MLADEŽ

Piše: Petar Medaković, 2. D

Istraživanje je postupak kojim se mogu doznati mnogi podaci. Zato mnogi mnogo toga istražuju i donose razna izvješća. Izvješće o europskom istraživanju konzumacije alkohola i cigareta među mladima me jako šokiralo.

Posebno me iznenadilo to da je u posljednjih mjesec dana pušilo čak 41 posto učenika u Hrvatskoj te smo na visokom trećem mjestu. Znao sam da je ovaj problem u našoj zemlji izražen, ali podatak da je skoro svaki drugi učenik pušio u zadnjih mjesec dana me totalno šokirao. Još je veći postotak učenika koji su pili alkohol u posljednjih mjesec dana, četvrtina se čak opija. Usporedimo li našu zemlju s Islandom, možemo zaključiti da imamo ozbiljan problem. Ja u ovoj statistici ne sudjelujem jer nikad nisam probao cigarete, a alkohola nešto malo u posebnoj prigodi. Ja sam ne znam zašto mladi piju i puše, ali mogu pisati o onome što sam čuo. Jedan moj prijatelj mi je rekao da se nakon opijanja s kolegama iz razreda osjećao jako dobro i sve ih je doživio kao braću i najbolje prijatelje. Zaključio sam prema ovome da mladež pije da bi se međusobno zbližili, iako mi nije jasno kako se pijani mogu zbližiti. Za pušenje sam čuo da pomaže pri opuštanju, ali tek kad se“ navučeš“ na njih. Ja bih ipak preporučio zdraviji način opuštanja. Svaki dan vidim pušače ispred svoje škole i u svom razredu i smeta mi ,kad prođu pored mene, smrad cigareta. I u svojoj obitelji imam pušače. Majku pokušavam odvući od cigareta i nadam se da ću uspjeti jer ugrožava sve nas. Alkohol prihvaćam u umjerenim količinama, čašu – dvije, ali sve više od toga je opasno. Vidio sam teturanje, padanja, razbijanje i ostale posljedice alkohola. Cigarete i alkohol posebno loše utječu na zdravlje jer uništavaju mozak i mnoge druge organe te uzrokuju razne karcinome.

Prema mome mišljenju roditelji bi trebali kontrolirati svoju djecu i otkriti tragove pušenja i alkohola. Prodavaonice i kioske koji prodaju alkohol i cigarete maloljetnicima bi trebalo zatvoriti i radnike novčano kazniti jer ako se nešto uskoro ne poduzme, stanje bi se moglo pogoršati.

36 SVIJET OKO NAS

36.1 LJUDSKI ŽIVOT

Piše: Filip Mikša, 2. F

Od kada se rodimo započinjemo našu životnu misiju, a kada smo veći otkrijemo da ona i nije tako laka. Prvi problemi započinju kada krećemo u školu: loše ocjene, svađe s roditeljima i sve kreće nizbrdo. Kada se osamostalimo i odrastemo počinju novi problemi, no mi se s njima borimo i tako do kraja života. Na kraju, u trenutku smrti, shvatimo da smo pobijedili i započinjemo novi vječni život koji će biti bolji od ovozemaljskog.

Piše: Marko Žugelj, 2. A

Ljudski život

Uz biće svako dolazi nada

No, čim se rodi sve je više jada.

Plakati počne čim otvori oči

A stege stignu preko noći.

Gorčina mu sve više jača

Jer napokon shvaća

Da život je kratak,

Ali dug zadatak.

37 SVIJET U NAMA

37.1 ZDRAVLJE

Piše: Matej Haligonja, I. B

„U zdravom tijelu zdrav duh“.

Veliki dio svog života provedemo kod liječnika boreći se protiv različitih zdravstvenih problema. To kod nekih traje od rođenja pa do smrti. Ponekad smo i u bolničkom krevetu. To je normalno. Odlučili smo se boriti za vlastito zdravlje. Da bismo to postigli moramo biti odgovorni. Ponekad smo kod ortodonta; želimo imati zdrave zube. Za to je potrebno nositi i aparatić za zube. Tijekom školovanja odlazimo na sistematske preglede, slušamo stručna predavanja o raznim bolestima. Očito da je liječnicima stalo do našega zdravlja. To je jako lijepo i raduje me činjenica da još netko misli na nas, a da nisu isključivo naši roditelji. Nedavno su nam u školi u posjetu bili stručnjaci koji su nas informirali o spolnim bolestima. Naučio sam da svojom odgovornošću izbjegavam moguće posljedice. Policajci su nam ukazivali na potrebu odgovornog ponašanja u prometu. Na taj način također čuvamo svoje zdravlje.

Moramo paziti na svaki dio svog tijela, mali i veliki, unutarnji i vanjski. Kad smo se rodili dobili smo najveći dar na svijetu – zdravlje. Na nj trebamo paziti tijekom cijelog svog boravka na Zemlji.

38 STIL

38.1 ŠEŠIR KAO ODJEVNI PREDMET I MODNI DETALJ

Piše: Josip Majer, 3.c

Priča o mome šeširu počinje s mojim ocem, on je prije nekoliko godina kupio šešir i počeo ga nositi. Isprva sam to smatrao čudnim i neobičnim, ali kad sam ja probao njegov šešir svidjelo mi se kako izgledam s šeširom i kako mi stoji na glavi. Nakon nekog vremena moj otac je odlučio si napraviti šešir baš kako njemu paše. I jedan dan kada je išao po svoj novi šešir ja sam pošao s njime. Otišli smo u radnju koja je u Heinzelovoj ulici. Kada smo stigli pred radnju dućan nije izgledao ništa posebno, ali iznutra je to mala prostorija s visokim stropom I svuda po zidu stoje šeširi. Odostraga se vidjela radionica koja je bila puna raznih materijala. Dok je otac preuzeo svoj šešir ja sam pregledavao šešire. I tada sam stavio svoj šešir na glavu. Jako mi se svidjelo kako mi stoji! Odlučio sam kupiti šešir. I od toga dana ja nosim svoj šešir.

Link trgovine: http://www.sesiri-skrgatic.hr/ za sve one koji žele isprobati i kupiti ovaj jedinstveni modni dodatak.

Za znatiželjne, slijedi nešto detaljnije o tom odjevnom predmetu.

Šešir, pokrivalo za glavu koje se sastoji od tzv. glave u obliku kupole, čunja, tuljka ili zvona i oboda s užim ili širim zavinutim krilima. Izrađuje se od biljnih vlakana, slame,vune, dlake (zečje, dabrove i dr.), kože, platna, baršuna, svile i sintetskih vlakana. U uporabi je od prapovijesnoga doba, najčešće kao zaštita od žege i kiše pri radu na otvorenom prostoru. Grčki πέτασος (pétasos), plitak šešir širokih krila, vezao se uzicom pod bradom (poznat i s likovnoga prikaza Hermesa); helenistička καυσία (kausía) bila je poznata u Rimu kao šešir ribara i pomoraca. U Rimu je šešir (pilleus) bio smatran i simbolom slobode, pa ga je dobio svaki oslobođeni rob. Takvo simbolično obilježje imao je i kod Germana.

U X. st. šešir od slame zabilježen je u seljačkoj nošnji mnogih naroda,a pripadao je i lovačkoj ili putničkoj opremi. Sredinom XII. st. šešir ukrašen perjem ili krznom postao je sastavnim dijelom europske muške i ženske nošnje. U XIV. st. Europom (prvo u Flandriji i Francuskoj) raširio se šešir od dabrove dlake te su nastali prvi elaborirani ženski šeširi. Iako je u XVI. st. šešir nakratko izašao iz mode, održao se u nekim seljačkim nošnjama i odorama plaćeničke vojske. Pod utjecajem španjolske dvorske nošnje, u XVII. st. opet je bio u modi šešir sa širokim krilima (Rubensov šešir,engleski cavalier hat), a tada se nosio i u interijerima. Zavrtanje krila iz praktičnih razloga(vojnici, lovci) dovelo je do razvoja trorogoga šešira, koji se održao u nekim narodnim nošnjama. Mnogi karakteristični oblici šešira iz prošlosti zadržali su se u narodnim nošnjama pojedinih zemalja (npr. sombrero). Potkraj XVIII. st. U Francuskoj se pojavio dvorogi složivi šeširi (Napoleonov šešir, još i danas dio nekih vojnih odora) i njegove varijacije (incroyable). Oko 1760. nastao je cilindar koji se od početka XIX. st. raširio u Velikoj Britaniji, SAD-u i kontinentalnoj Europi u različitim dizajnima (npr. Wellington, Regent, d'Orsay); iz mode je počeo izlaziti potkraj XIX. st. (dijelom i zato jer je proizvodnja bila preskupa). Održao se kao dio formalne odjeće viših klasa do II. svjetskog rata, a u etiketi visoke politike i diplomacije još nekoliko desetljeća(posljednji američki predsjednik koji je nosio cilindar pri inauguraciji bio je R. Nixon, a posljednji državnik koji ga je nosio u papinskoj audijenciji J. Broz; još je uvijek obvezatni dio odjeće pri predaji vjerodajnica britanskom monarhu). Cilindar je također postao i ostao standardnim rekvizitom mađioničara. Od sredine XIX. st. raširio se polucilindar,dizajniran 1850. kao nešto neformalniji od cilindra. Bio je najpopularniji oblik muškoga šešira od posljednje četvrtine XIX. st. do 1930-ih, osobito u engleskom kulturnom području; 1950-ih izašao je iz svakidašnje uporabe i nosio se tek u specifičnim prigodama.

Potkraj XIX. st. počeli su se izrađivati šeširi mekšeg oboda i glave: tzv. fedora šešir(nazvan prema naslovu drame V. Sardoua iz 1882. u kojoj je junakinja nosila takav šešir),u Francuskoj poznat i pod nazivom borsalino (prema imenu jednog proizvođača),popularan osobito nakon 1910 (popularnosti toga tipa pridonijeli su i filmovi suvremene tematike iz 1930-ih i 1940-ih), te slični šeširi trilby i homburg (s tvrđim obodom). Od1880-ih kao ljetni šešir bio je popularan, osobito u niže srednje klase te među športašima,slamnati šešir (canotier, boater). Sličan mu je panama šešir (iako je nastao u Ekvadoru,naziv je dobio prema Panamskome kanalu na otvorenju kojega ga je nosio američki predsjednik Th. Roosevelt). U kolonijama je bio raširen engleski kolonijalni šešir uglavnom tvrda oboda i glave, a na američkom Divljem zapadu kaubojski šešir (nazivan istetson, prema imenu njegova proizvođača). Od 1960-ih šeširi su u muškoj modi uvelike istisnuli različiti tipovi kapa. U žensku je modu u potpunosti ušao nakon Francuske revolucije te je često dosezao ekstravagantne oblike, osobito kao rekvizit za specijalne prigode (npr. konjske trke u Ascotu među engleskim višim klasama). Šešir je bio i predmet počasti (papa poklanja posvećen šešir kardinalima i istaknutim borcima za vjeru), ali i simbol poruge (u Francuskoj i Njemačkoj bankroteri izloženi javnosti dobivali su zeleni, odnosno žuti šešir).

ŠTO BONTON KAŽE O NOŠENJU ŠEŠIRA?

ŽENE ne moraju skidati šešir u zatvorenim prostorima. Za svečane prigode, koncerte ili kazališne predstave, pristojno je odabrati manji šešir kako ne biste smetali osobama oko vas.

Ako ste za kazalište odabrali veliki šešir, morat ćete ga skinuti na zahtjev osobe koja zbog vas ne vidi predstavu!

MUŠKARCI u načelu trebali skidati šešir pri upoznavanju, u zatvorenom prostoru, u javnim zgradama, pri ulasku u restoran, ured, lift, privatni stan, crkvu i slično.

Međutim, moderni bonton dopušta da se šešir ne skida pri upoznavanju i pozdravljanju. Dovoljno je rukom dotaknuti rub šešira u znak poštovanja prema drugoj osobi.

39 ZABAVA

39.1 KRIŽALJKA RENESANSA

Sastavio: Marko Žugelj 2. A

VODORAVNO

1. Renesansni dramski pisac
2. Pisac povijesnog epa *Vazetje Sigeta grada*
3. Bistri vitez od Manche
4. Pjesma Džore Držića
5. Zanimanje Zorana iz romana *Planine*
6. Prvi hrvatski romanopisac
7. Nacionalna književnost W. Shakespeaerea
8. Ribanje i ribarsko prigovaranje je putopis i ….
9. Ime pjesnika Vetranovića

1.		M												
2.	B													
3.		D												
4.		G												
5.														
6.	P													
7.														
8.		P												
9.														

40 ZABAVA

40.1 KRIŽALJKA RENESANSA

Sastavio: Ivan Radas 2.a

VODORAVNO

1. Petrarkistička lirska pjesma Džore Držića
2. Prvi hrvatski roman
3. Autor djela Prvi pogled
4. Renesansni pjesnik
5. Danski kraljević
6. Pisac prvog hrvatskog romana
7. Otac hrvatske književnosti

1.				G											
2.				P											
3.	Š	I	Š	K	O	M							Ć		
4.	M	A	V	R	O	V									Ć
5.				H					T						
6.			P											Ć	
7.		M											Ć		

41 STRIP

Autor: Filip Sedlarić, 1. G

42 STRIP

Autor: Filip Sedlarić, 1. G

43 MOTIVACIJA

NEŠTO ŠTO VRIJEDI OVE I SVAKE SLJEDEĆE ŠKOLSKE GODINE!

44 KREATIVNI PROFESORI

44.1 JADRANKA DUJMOVIĆ-SOBOTKA

Predstavljamo profesoricu i njezine poetske radove!

Evo što ona kaže o sebi!

Rođena sam u Zagrebu 1959.godine. Geografiju sam diplomirala na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu, smjer geografija. Radim u Elektrotehničkoj školi u Zagrebu kao profesor geografije tri godine. Prije sam radila u više strukovnih škola.

Novinarstvo i pisanje uopće su mi hobi otkako znam za sebe, a svoje prve radove sam napisala još u osnovnoj školi kad sam naučila pisati.

Tijekom školovanja sam bila nagrađivana za prozne tekstove, ali i za poeziju. Jedna od pjesama je objavljena 2004.godine u međunarodnoj zbirci pjesama ERATO'04.

Napisala sam mnogo radova raznih formi, od vijesti do stručnih članaka, objavljenih u dnevnom listu Vjesnik, stručnom časopisu Priroda, Modroj lasti, drugim stručnim časopisima kao i glasilu Narodne tehnike. Pratila sam izrazito stručne aktivnosti kao što su susreti metalaca, rad aerokluba pa do tema vezanih uz geografiju.

Neko vrijeme sam lektorirala radove stručnih suradnika s Fakulteta političkih znanosti koji su pisali za lokalne novine za iseljeništvo, a ujedno sam obrađivala političke teme za iste novine.

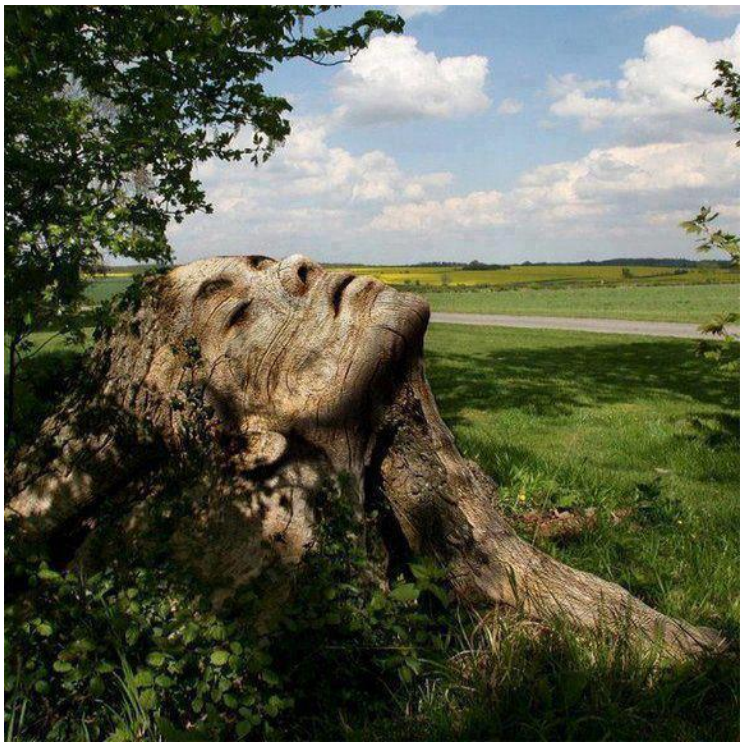

KAD BUDEM

Kad budem trava
Ti ćeš biti moj vjetar
Kad budem kiša
Ti ćeš biti moj oblak
Kad budem rijeka
Ti ćeš biti moj slap
Kad budem nebo
Ti ćeš biti moje sunce
Kad postanem cvijet
Ti budi moj leptir

PIŠEM SRCEM

Spušta se zastor noći
Sat otkucava minute
Uzimam pero i pišem
Pišem srcem o ljubavi
Ljudima i životu
Kad srce krvari
Moj svijet su stihovi

Čuješ li...

Vjetar plače u krošnjama drveća.....
Ptice tužno pjevaju
Jesen tiho prilazi
I remeti moj

Slušaj...

Moje srce plače
Ja tužno pjevam
Jer si daleko

MOJ VOLJENI GRAD

Vlak me nosi u daljinu
Slušam njegovo jednolično kloparanje
Vidim tvoje obrise u magli
Osjećam da volim svaki tvoj kutak
Svaku ulicu, park, trg,
Tvoje zidine, tornjeve
I tajne što skrivaju uličice
I zbijene kuće staroga grada
Mnogo puta sam osjetila
Ugodan šapat prošlosti
Mnogo puta sam bila sretna
Na nekoj staroj klupi u uskoj uličici
Svoje prve korake učinila sam
Na tvojim ulicama
Naviru sjećanja
Na moje bosonogo djetinjstvo
U tvom krilu, toplom i dragom
Na prve školske dane
Brige i radosti
I prve poljupce na staroj klupici u parku
Slušam sjetan zvižduk vlaka
I otkucaje svoga srca

TUGA U OČIMA

Bili smo sretni
Došao si s obećanjima
I lažima
Otišao si bez riječi
Bez pozdrava
Ostala sam sama
S tugom u očima

PLAVA RAPSODIJA

Plava je zora
Kad jutrom se budim
Plava je cesta
Kojom hodam
Plavo je cvijeće
Ptice i drveće
Plave su pjesme
Smijeh i suze
I poljupci naši
Plavo su tkani
Plava je ljubav
Što u nama živi